

Madame X
No usot pas
FAIXES ENTALLADES
per a mesurar la cintura
al nivell requirit
per la moda.
SENYORA:
Li preguem passi a visitar-nos per poder-li en-
senyar els nostres models darrers.
MADAME X, Rambla de Catalunya, 24. - Barcelona

LA PUBLICITAT
ANY LIV.—NUM. 17.917.—PREU: 10 CENTIMS
BARCELONA, DIMENYES, 12 DE GENER DE 1933
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARCELONA, 11 i 12. — TELEFON 19408
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORREUS CATALANES 399, 1.º, TELEFON 11639

**Bombes con-
trifugues**
Grups electro-bom-
bes
L'ELECTRICITAT, S. A.
SABADELL
Agents de venda.
Metron. Pl. Catalunya, 9 i Bruch, 11

El discurs de la Comèdia

Ningú que conegui el senyor Maura pot haver-se estranyat de la part del seu discurs referent a Catalunya. Malgrat totes les seves protestes, el senyor Maura és un polític fonamentalment unitari. Ara que és republicà, el seu ideal deu ésser el prefecturalisme francès, —terència intangible de l'Imperi. "Malgrat totes les seves protestes", he dit, ja que en declarar-se "autonomista fervent i decidit" al mateix temps que "descentralitzador, partidario de una descentralització salvaje, superlativa" convenç prou a tothom que mai no ha profunditzat gens sobre aquestes matèries. És elemental que autonomia i descentralització són dues coses no sols diverses, sinó contràries: autonomia, govern propi, és una fórmula democràtica, nascuda de la sobirania del poble, mentre que descentralització és una fórmula que, per a major eficàcia dels serveis o per qualsevol altre motiu, pot emprar la sobirania de l'Estat. El preconsolat del general Barrera, exercint de dictador delegat a Barcelona en temps d'Alfons XIII i de Primo de Rivera, és un cas de descentralització, oposat per diàmetre a tot bri d'autonomia. La "salvaje" descentralització del senyor Maura és compatible amb aquells projectes de decret portant als ajuntaments la facultat de nomenar-se els secretaris i de pagar els metges titulars.

El senyor Maura havia tingut la il·lusió de fer la revolució i proclamar la República —àdhuc a Catalunya— sense que els catalanistes hi intervinguessin. Va convence's a la fi que era impossible, i s'avingué a tractar amb nosaltres. Això explica moltes coses: explica l'actitud clara i enèrgica dels partits catalans (Acció Catalana, Acció Republicana, Estat Català) a la reunió de Sant Sebastià; explica també l'interès que algú tenia en què el dia de la Revolució altres forces més que les nostres estiguessin armades "para que no sean los catalanistas los dueños de la calle".

L'energia verbal del senyor Maura es desfoga, en parlar de la qüestió catalana, d'una manera especial contra el senyor Macià, fa un "llamamiento ferreo" a les forces autonomistes de Catalunya, altres que l'Esquerra, i àdhuc alludeix nominativament el senyor Anguera de Sojo. Què vol dir això, sinó que el senyor Maura ho ignora tot de la política catalana? Si el senyor Macià és discutit o atacat a Catalunya ho és en quant es comporta com a cap de l'Esquerra, com a home de partit, perquè són molts a Catalunya que

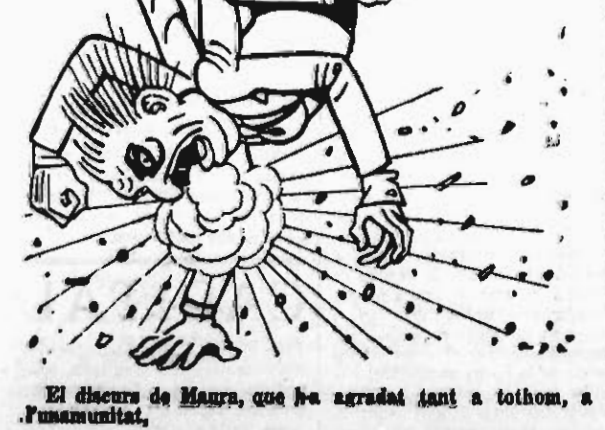
voldrien veure'l únicament fent d'home representatiu de la col·lectivitat i de President de tota. Per contra el senyor Maura adreça els seus atacs al senyor Macià en funcions de president de la Generalitat, pel que ha fet en nom de Catalunya i en interès de Catalunya. Són atacs, doncs, que no poden pas afegir-li, tot al contrari.

Ja sap tothom, àdhuc el públic madrileny al qual s'adreçava el senyor Maura, que ni l'Esquerra no és Barcelona ni Barcelona no és Catalunya, ni etc., etc. Ara, el que molts ignoren, i molts altres volen ignorar —(de quins, dels uns o dels altres, és el senyor Maura?)—, és que l'Estatut no és la voluntat de l'Esquerra, ni de Barcelona, sinó de tot Catalunya: és el mínim de les aspiracions de llibertat del nostre poble, que per ésser el mínim va rebre la votació unànime de tots —àdhuc, i interassa de remarcar-ho— dels no catalans residents a Catalunya. I això perquè l'Estatut no és una arma contra ningú, sinó un instrument de treball en profit de tots.

Arma, l'en vol fer el senyor Maura. Ho podrà? Entre els republicans estic segur que no. En tinc prou de recordar els aplaudiments amb què la Cambra va rebre les paraules del president del Govern, senyor Azafra, en replicar, el dia 22 d'octubre, a la primera escomesa anticatalana del senyor Maura. "Una de les coses que tinc que haer la República —va dir— es resoldre el problema de Catalunya, i si no lo resolvem, la República habrà fracassat, aunque viva cien años, y la única manera de resolver el problema de Catalunya es resolverlo en sentido liberal."

Si no pot fer-ne una arma, però, el senyor Maura farà de la seva posició anti-Estatut una bandera i una plataforma, que potser faci passar el Rubicón a les dretes, fins avui antirepublicanes.

L. NICOLAU D'OLWER

El discurs de Maura, que ha agradat tant a tothom, a l'unanimitat.

FULL DE DIETARI

SATURACIÓ POLITICA

Ah, Déu meu, tots parlem de política. Dies enera Azorín se'n queixava en un article. Al món, tanmateix, hi ha alguna cosa més que la política. La vida d'un poble té molts d'altres aspectes que sol·liciten —i exigeixen— l'atenció pública. La ciència, les belles arts, la filosofia, la higiene, l'arquitectura, la història, els problemes tècnics, l'astronomia, mil sectors de l'esperit humà o del món exterior demanen homes que els coneixen.

"Política d'abord", "política abans que tot!", clamen veus imperioses i sovint irresistibles. Els diaris que durant set anys varen jugar amb els temes més allunyats de la governació dels Estats i de la crítica dels governants, ara hi consagren el noranta per cent de llur espai. Un sol discurs suscita tres o quatre mil articles; un sol fet engendra dos o tres mil comentaris; la frase d'un president del Consell o d'un cap de partit volta inabastament pels fulls de paper com un crit en una serrallada plena d'occos innumerable... Els aparells de ràdio vessen en la intimitat de les cases un doll d'oratori política. La veu de Maura o d'Azafra o de Melquíades Álvarez o de Lerroux —m'equivocho: de Lerroux, no; Lerroux és "l'home que calla"— es barreja a les converses familiars, s'interposa en la remor de les alcoves, acompanya els crescendos de les disputes conjugals, ofega el plor dels infants i fa una competència ruïnosa al cant dels celoberts.

Onservulla que estireu el braç, topeu amb una qüestió política. Així que entreu en una reunió pública o privada, us agraïx l'expressió d'un parer polític. Apenes seieu en una taula per sopar amb un grup de senyors i senyores, amb la més negligent camaraderia, surt un diari insinuant: "Política!". No hi ha res que us hagi conservat el dret de sopar amb qui us doni la gana, sense altra restricció que la decència... No hi fa res que els vostres actes desautoritzin tota versió que procuri identificar-vos amb un futur home públic... Vivim en una atmosfera carregada d'electricitat política, i tots els contactes engeguen guspires.

Quan durarà aquesta atmosfera? Quin fet providencial vindrà a esvaïr-la? Nosaltres, naturalment, voldríem que aquest fet providencial fos la implantació de l'Estatut. Aleshores, en reintegrar-se cadascú a les seves disciplines pròpies, podria exclamar amb alegria: "ens hem fet un fart de política per tenir el dret de desenten- dre'n-en una mica".

CARLES SOLDEVILA

Després dels fets d'Arnedo

Inspecció mèdica dels ferits

Logroño, 13. — Per ordre de la Direcció General de Sanitat, la brigada sanitària de Logroño ha practicat una diligència de reconeixement dels ferits. Presidia la comissió l'inspector provincial de Sanitat, doctor Calvo. Sembla que havia estat denunciat a la Direcció de Sanitat l'existència de casos de gangrena gasosa en els ferits pels fets d'Arnedo. El resultat de la inspecció ha estat completament satisfactori i s'ha comprovat que tots els ferits es troben en bon estat. D'aquesta inspecció favorable se'n dona compte al director general de Sanitat, doctor Calvo. Sembla que el qual estigué als hospitals de Logroño i Arnedo i reconegué personalment els ferits. Després d'aquest reconeixement es mostrava molt complagut.

A l'hospital de Logroño s'ha practicat avui l'operació d'extreure un projectil de bala al ferit Hilari León. El projectil fou llurat al senyor Galviño, governador civil de Biscaia.

El senyor Calviño prengué declaració al doctor Muñoz. El delegat del Govern es negà a fer cap manifestació als periodistes.

El forense d'Arnedo, N'Hilari Pérez Sánchez, ha manifestat que no és cert que ell hagués declarat que el projectil que ferí el caporal de la guàrdia civil fos d'arma curta. Insisteix en què no féu tal declaració per la senzilla raó que no assistí al dit ferit.

El senyor Calviño no rep els periodistes

Bilbao, 13. — Anit tornà a Bilbao el governador senyor Calviño. Aquest matí havia de rebre els periodistes i els feu saber per mitjà del secretari que estava un xic refredat i que no els podia rebre.

COMENTARI

Nicolau d'Olwer i el poble de Catalunya

Cal no fer-nos il·lusions: tant a Catalunya com a la resta d'Espanya, tots els partits polítics que no han viscut exclusivament del moviment obrer, voregen la qüestió social sense abordar-la; d'aquesta manera que el proletariats ha calgut que es resignés o a no existir, políticament parlant, o a servir de carn de canó per als visionaris o els arrivistes.

Aquests, en un país com aq, on la instrucció pública és tan deficiente, han tingut la tasca molt planera; i, en efecte, de molts anys ençà hem vist les masses obreres a Catalunya llançades sistemàticament contra les reivindicacions catalanistes o a tall d'aviat destructor de l'economia i la riquesa de casa nostra, seguint les convencions de l'anarquisme. Però de política social pròpiament dita, no n'hem vista mai.

El Partit Catalanista Republicà vol esmenar aquest error. En aquests dies representa la màxima consciència del catalanisme; és a dir, un catalanisme que utilitza tot el potencial del sentiment patriòtic per tal de posar en marxa la reflexió més acurada i responsable, en matèria política i social, pel que fa a Catalunya. I el partit ha parlat, per boca del seu president, Lluís Nicolau d'Olwer, en el seu discurs-programa del dissabte passat; paraules textuals: "El dia que els obrers de Catalunya estiguessin altra vegada enfront, contra les aspiracions nacionals de Catalunya, oh!, aquest dia la llibertat de Catalunya seria absolutament precària."

Aquestes paraules, d'una manera decidida i franca, situen el Partit Catalanista Republicà i orienten els seus capteniments d'ara i de l'endeveredat. No és, certament, cap partit de classes; però tampoc desconeix l'existència d'aquestes, i accepta les conseqüències d'aquest fet. El Partit Catalanista Republicà té una concepció humana de la política. Les solucions que hi proposa s'han d'inspirar sempre dins l'ètica política i l'amor a la Pàtria, la qual és de tots plegats, així com tots plegats ens devem a ella.

Però també el Partit té la norma d'usar l'elitisme contra aduació; sap que un vot no té cap valor si no hi ha darrera un ciutadà instruí dels seus deu-

res; per això, al costat de la seva activitat estrictament social, activitat a la qual pensa donar tot l'interès, car el moviment obrer, avui dia i per tot arreu del món, caracteritza la nostra època i és somiar voler reprimir-lo o bé ignorar-lo, sent que té una altra missió, pel que es refereix a les grans masses: de catalanitzar-les.

Un arborament comú i generós, dins la lluita per la justícia i la llibertat ofeses, va apropar a la llar del catalanisme masses d'opinió que tenien una idea molt vaga d'aquest sentiment; més ben dit, l'odiaven, encara que subconscientment fossin ben catalanes. La culpa o la causa d'aquest odi recau sobre l'etapa anterior del moviment catalanista, el qual era controlat per elements d'un caire social marcadíssim. I això no és d'estranyar, donat que en temps de la monarquia la instrucció pública era el patrimoni d'uns quants de les classes altes, i aquesta major cultura els havia anticipat el desenvolupament de la consciència nacional.

Però avui que, per un miracle de sentiment, s'ha desfet aquest malentès, cal procurar que aquest arborament de catalanitat no tingui la vida brillant i fugissera dels llampecs, que viuen un batec de papallera; cal, amb urgència, consolidar l'obra del cor. És veritat que no és tasca difícil assegurar una cosa ja iniciada; però amb la condició de posar-hi els cinc sentits; tota irresolució, la mínima transgressió, serien la mort.

Sobretot hem de posar cura a evitar que puguin dir que el catalanisme és un sinònim de l'antipolítica social. I com ho seria, si catalanisme no vol dir exaltació de totes les forces vitals de Catalunya, i aquesta exaltació es veuria impossibilitada si de bell aníem erolom el poble de la política?

Heus ací una tasca ben digna i aïent al Partit Catalanista Republicà, la que ens fou assignada per Lluís Nicolau d'Olwer en el seu darrer discurs: adquirir definitivament per a Catalunya les masses avui dia conquerides pel sentiment; convertir la màgia en realitat; donar-nos al poble de Catalunya, que ens tornarem el cent per u que li donem en coratge, en força, en catalanitat. — R. LL.

Sis pistolers es presenten en una bòbila de l'Hospitalet i assassinen el barraquer

Sembla que el mort sempre s'havia resistit a les exigències del Sindicat Unic

A la una de la matinada de dimecres es trobava a la bòbila propietat d'En Joan Parellada Falon, establerta al camp d'En Vidale, al voltant del cementiri de Sans, camí del Molí (terme d'Hospitalet), el barraquer, un obrer i el vigilant nocturn de la barriada.

De sobte, mentre el barraquer conversava amb els seus companys, es presentaren sis desconeguts, amb el rostre tapat per les bufandes.

Els emmascarats empujaven cada un la seva correspondent pistola, i amb actitud resolta es van dirigir cap al grup.

Mentre el vigilant es preparava a rebutjar l'escomesa dels desconeguts, servint-se de la pistola, fou agredit pels pistolers, que s'abracaren al seu damunt i el desarmaren, apoderant-se del revòlver que portava. Després van apartar l'obrer del barraquer, i li van dir:

—Contra ti no va nada.

A continuació, els desconeguts van obligar el barraquer, que es deia Vicents Vidal Llopert, a què sortís de la bòbila i com sigui que aquest es resistís, aquells li van donar una gempenta, i el van treure a fora, a la força.

ASSASSINAT DEL BARRAQUER

Un cop el van tenir fora, els desconeguts van disparar les seves armes contra el barraquer, fent una descàrrega que el va fer caure desmaiat a terra.

Els agressors, seguidament, es van fer escàpols, per uns camps deserts que hi ha pels voltants de la bòbila, i aconseguiren desaparèixer, afavorits per la foscor.

El vigilant i l'obrer que es trobaven a la bòbila no van poder perseguir els agressors, per la rapidesa amb què es va cometre l'assassinat i per la sorpresa que van experimentar davant el succés.

LA VICTIMA

S'anomenava el mort Vicents Vidal Llopert, de 47 anys d'edat, i habitava a la bòbila. D'un quant temps ençà hi prestava el càrrec de barraquer, i que se sapia, no tenia enemics.

Fa temps que requeria perquè s'afiliés al Sindicat Unic i sempre s'hi va negar, malgrat les repetides insistències, i àdhuc amenaces, dels evocacionadors.

ELS PISTOLERS DISPARAREN TRETZE TRETES

Avísat el jutjat municipal d'Hospitalet, es va personar al lloc del fet i es començà la pràctica de les primeres diligències per a l'esclariment del fet.

Al lloc del succés foren trobats 13 cascos de pistola automàtica.

El cadàver de Vicents Vidal Llopert fou traslladat al Dipòsit del cementiri, on li serà practicat l'autòpsia pel forense.

VAGA I SABOTATGES OCORREGUTS A LA BÒBILA

El mes de juliol darrer es van declarar en vaga els obrers de la bò-

Per l'estudi del problema de Catalunya

Les excavacions

Els que breguem per seguir les fixacions i les vicissituds del poblament a Catalunya topeu constantment amb llacunes que no ens deixen veure en clar la marxa de l'ocupació humana de la nostra terra, llacunes que són la nostra desesperació, i que només podem salvar a través d'hipòtesis més o menys fonamentades.

Les tasques del Servei d'Excavacions de l'Institut d'Estudis Catalans, amb l'ajut de la Secció de Prehistòria del Museu de la Ciutadella, anaven posant al descobert els vestigis dels poblaments primitius i soterrats pel temps que els havia amagat al coneixement dels homes. Els treballs eren lents, per la poquetada dels cabals que solien destinar-hi les nostres corporacions públiques; eren lents, però es feien. Aleshores s'activaren les excavacions d'Empúries fins a posar al descobert la Neopoli, la ciutat grega nova, tal com avui el turista i l'estudiós poden veure-la. Aleshores es feren les campanyes investigadores i excavadores a les illes geganies, a les Balears. Hom començava a desenterrar poblats pertanyents a la cultura dels talaiots, com el de Son Julià a Llucmajor, o bé el de Capocorb Vell. Aleshores es feren, en un seguit d'estius, sèries d'excavacions a les terres veïnes del Baix Aragó, durant les quals hom tragué a la llum del dia el grup de poblats ibèrics dels termes de Caseres, Masalió, Cretes i Calaceit.

Ultra això, a través de Catalunya s'anaven excavant coves, dolmens, cisternes, forn, necròpolis i estacions, a mesura que se'n tenia notícia i que hom podia disposar de mitjans per a fer-ho. En resum, que a les darreries de l'any 1922 les activitats d'investigació prehistòrica i protohistòrica, si no eren tan intenses com hauria calgut per a un coneixement ràpid de la cultura i poblament primitiu de la nostra terra i el seu veïnatge, donaven almenys l'esperança que llur continuïtat ens forniria paulatinament els elements necessaris a l'estudi del nostre passat com a poble.

Vingué, però, la petulència dictatorial, i suprimides les consignacions, els treballs en curs es suspengueren, es paralitzaren. Els directius i els especialistes més interessats en què els bons resultats fins aleshores obtinguts no es malmenessin ni s'estroguessin, no saberen coordinar llurs esforços i recaptar l'ajut econòmic particular, com es feu per a altres manifestacions d'ordre docent i cultural d'aleshores. Hi hagué només alguna col·laboració al fastuós espectacle d'una Exposició eixorca i cara, sense tan sols saber-se aprofitar de la prodigalitat dels sequaços locals de la Dictadura amb els cabals de la ciutat, per a prosseguir les excavacions i investigacions abans començades.

Mentrestant eren els particulars i les agrupacions excursionistes que, dins la manca de temps i de mitjans, quan l'atzar afavoria, mantenen el foc agraït de les recerques prehistòriques i arqueològiques: les recerques de Salvador Vilaseca a Reus i Castellvell, l'excavació de la Vall del Brugent feta pel mateix Vilaseca en companyia de Josep Iglésies, l'excavació d'una villa romana a Badalona, gràcies a l'ajut econòmic de Rómulo Bosch Catarineu, les excavacions d'unes sepulcres visigòtiques pel Centre Excursionista de Terrassa, la troballa i excavació del dolmen de Cellesca per l'Agrupació Excursionista de Granollers, la descoberta d'una estela ibèrica a Badalona i altres activitats per l'estil esporàdic. Paral·lelament, d'una manera

metòdica i seriosa, només l'Estat, pel seu compte, excavava la necròpolis romana-cristiana de Tarragona, descoberta en fer les obres de la fàbrica de tabacs.

Semblava, però, que finida la primera dictadura, amb l'afany de contemporització d'una monarquia a les acaballes, que tornava a les nostres corporacions públiques els homes que n'havien estat apartats, revifaria les activitats paralitzades en el camp de les excavacions interrompudes.

Només darrerament s'han reviscolat les empreses d'altre temps el descalçament de les primitives muralles gironines, l'exploració de les valls altes del Ripollès i les excavacions del Guinardó.

En canvi, Salvador Vilaseca ha prosseguit les exploracions pel Camp; l'Associació Excursionista de Badalona ha continuat amb profit les recerques per la rodalia badalonina; el Foment d'Estudis de la Maresma ha explorat coves i ha excavat indrets de poblament romà, i així per l'estil. Sense cap pla de conjunt, sense cap orientació unificadora, particulars i entitats, ací i allà de Catalunya, han anat posant en evidència algun que altre treball, la qual cosa, si més no, ha reformat la necessitat d'iniciar resoltament una exploració seriosa de la nostra terra, per tal d'elidir d'aquest esporadicisme i entendre a tot Catalunya les investigacions respecte a la cultura i al poblament ancestrals.

A més, la represa d'aquesta tasca s'imposa no sols pels resultats que n'esperem, sinó també per a evitar la incongruència que ací tinguem la feina per fer, mentre un Mecenat català substitueix amb els seus cabals la funció financiadora del Govern alemany en les excavacions que el doctor Weiler està realitzant a Palestina. Els savis prehistoriadors i els arqueòlegs estrangers, en admirar semblant esplendidesa, suposaran, com fóra lògic i normal, que quan el fill d'un país esmerça centenars de milers pessetes en excavacions d'interès internacional, com és el descobriment de la ciutat bíblica de Sichem, és que el tal país té les excavacions d'interès pel seu passat fetes i els materials descoberts ben estudiats. Però quan l'estranger quixos s'assabenta que la nostra Costa, el Vallès, el Penedès, el Camp mostran en indrets sovintejats restes de ceràmica romana i preromana sense que n'hagin indagat la procedència, que tenim poblats coneguts, com els de Montpel·li, Planabardà i l'Ullastret, per exemple, sense que s'hi hagi donat un cop de peüt encara, que a l'Urgell, a la Segarra i arreu hi ha nombroses estacions conegudes, que no han pogut ésser excavades, que una munió de coves i monuments megalítics esperen encara els exploradors, que no sabem res o quasi res de l'habitat primitiu de la nostra muntanya ni tenim elements de judici per a establir, a la major part de Catalunya, una coordinació entre el poblament prehistòric i el medieval, aquest estranger titllarà de negligents els nostres tècnics i les nostres corporacions oficials, puix que sense una suposició d'apatia, el ciutadà intel·ligent d'un poble equilibrat no podrà comprendre com un pròcer mantenedor d'empreses culturals, ennoblidors del verb i de l'esperit de Catalunya, esmerci fora d'elles els diners en excavacions, quan al propi país els treballs semblants són per fer encara.

Si no volem fer riure el món dels savis, cal reprendre amb pla assenyalat i seguir les excavacions a la nostra terra i posar-hi especialistes, corporacions i mecenes llur esforç sense intermitències.

PAU VILA

judge de Sant Feliu, per veure de comprovar determinats extrems que els detinguts han al·legat.

EL MORT NO ERA PERSONA GRAT. AL SINDICAT UNIC

Es suposava que el crim és de caràcter sangonari i que el mort havia estat amenaçat en diverses ocasions: primer, per no haver-se inscrit al Sindicat, i després per no obeir les ordres cursades pel Sindicat Unic.

En la darrera vaga no va voler secundar l'atur i semblava que era persona molt obedi al propietari de la fàbrica.

Feina per a les drassanes de Cartagena

Cartagena, 13. — L'alcalde ha facilitat una nota dient que el ministre de Marina ha manifestat a una comissió d'obres de l'Ateller que per tal de resoldre la crisi de treball, es construïren 50 vaixelles per a Rússia, ultra dos vaixelles mercants per a la Companyia Transmediterrània. Manifestà també el ministre que a mitjans de febrer visitaria aquesta ciutat.

REVISTA DE PREMSA

EL DISCURS DE DON MIGUEL MAURA

El problema de Catalunya és el més important d'Espanya diu La Vanguardia en un editorial titulat: "La càtedra continua vacante".

"El discurs pronunciat per don Miguel Maura, con motivo de la especie de oposiciones que en España se están efectuando para llevarse la cátedra de las derechas republicanas, es un discurso lleno de cualidades. Tiene fogosidad, brillantez, sinceridad, desparpajo, aciertos innegables, y está cargado de la sal y pimienta castizas, que tanto gustan al paladar, sensiblemente frívolo y estragado, del público madrileño que suele asistir a esa clase de demostraciones. Con facilidad se imagina que, al salir del acto, las calles de Madrid rebosarían de gentes que iban diciéndose con sincero orgullo: "Qué bien ha estado Miguelito!" como al regresar de la función de turno o la corrida de abono. De manera que, sin exageración alguna, puede decirse que el discurso fue un éxito. Sólo tiene un defecto: entre sus muchas cualidades, falta la que caracteriza al gobernante. Y este defecto, tratándose de un hombre que precisamente aspira a la gobernación del Estado, es un defecto capital.

El gobernante, el verdadero estadista, se conoce en que resuelve, o por lo menos apacigua y temple, cuanto toca. En un país determinado hay, por ejemplo, diez grandes problemas sin resolver. Las discusiones partidistas, las pugnas políticas, los discursos de los diversos líderes no logran más que envenenarlos y hacerlos cada vez más insolubles. Pero llega el gobernante de raza y, apenas los coge en sus manos, diríase que todos se sosiegan, como los enfermos ante la sola presencia del médico experto. Al cabo de un cierto tiempo, los diez problemas se reducen a siete; luego a cinco o a tres. Y los grandes estadistas son aquellos que solucionan o mitigan de continuo todos los males de la cosa pública.

El discurso del señor Maura ha producido el efecto contrario. Diríase que, mediante sus palabras fogosas, en varios de los problemas españoles perdientes va prendiéndose fuego. Y cuanto más graves, el incendio es mayor. El problema de Cataluña, por ejemplo — que es y seguirá siendo, quieras que no, mientras no se resuelva, el problema máximo, el problema básico, el problema previo, entre todos los problemas de España, más importante que el económico y el social, porque es de índole entrañable y constitutiva, anterior a todo funcionamiento del organismo patrio —; el problema de Cataluña, decimos con sincero espanto, ha salido de las manos, o de los labios del señor Maura, convertido en un verdadero bôlo incendiario. Creyendo, sin duda, combatir al señor Macià, don Miguel Maura nos ha hecho a todos los españoles e incluso a los muchísimos catalanes que no estamos conformes casi en nada con el actual Presidente de la Generalidad, el flaco servicio de devolver a éste sus armas poeas, no precisamente las embudadas que usa en esta su etapa contemporizadora, sino las que empleaba en sus más desahelladas épocas de radicalismo frenético. Si toda Castilla, y con ella lo restante de la España castellanzada, pensase y actuase en este problema como lo hace el señor Maura, Cataluña se encontraría, por reacción vital instintiva, materialmente entregada al señor Macià. Y la Castilla de Maura y la Cataluña de Macià no tendrían más remedio, dejadas a solas, frente a frente, que procurarse aniquilarse una a otra, y acabarían con ambas, con la República y con España entera. ¿Y esto es solucionar, gobernar o sanar? En todo caso, esto no es remedio de médico, sino de curandero.

Dejemos a un lado todo lo demás. Ya hemos dicho que el discurso del señor Maura no está exento de cualidades. Pero su falta, su defecto capital es tan grave, que revela una carencia de aquel grado de madurez política, sin el cual es prácticamente temerario el ejercicio de la gobernación. El señor Maura es todavía demasiado joven, demasiado impetuoso, demasiado como por su temperamento. Tiene tiempo de hacerse hombre, de instruirse y completarse. Sus dotes son excelentes. Las oposiciones que acaba de hacer le señalan como a uno de los candidatos más notables. Pero le faltan todavía muchos puntos. No ha sabido, no ha podido ganarse el señor Maura el grado de primer ministro, que entre las izquierdas españolas, del otro lado de la barricada, se llevó rotundamente y está confirmando a diario don Manuel Azana. La cátedra de las derechas republicanas, desgraciadamente para todos, continúa vacante.

Sobre aquest discurs, diu el corresponent del Diario de Barcelona: "Al amparo de la no publicación de periódicos en el día de hoy, ha continuado comentándose con alguna viveza en las tertulias de los casinos y círculos madrileños el discurso pronunciado ayer, domingo, por el señor Maura. De lo que ha oído el cronista aquí y allá, deduce, que sólo logró satisfacer el orador a los elementos de la agrupación titulada Apoyo a la República, poniéndole, los demás, reparos de cuantía. Ha tenido el Sr. Maura el privilegio de remover de nuevo las pasiones con sus diatribas y apóstrofes alrededor del Estatuto catalán, considerando las personas imparciales que la declaración de guerra formulada por el ministro primero de la Gobernación de la República, producida a raíz de episodios como el de la carta del Sr. Domingo, las manifestaciones favorables al Sr. Anguera de Sojo, etc., coloca la solución del problema en un plano de dificultades superiores quizás a la vitalidad de la Asamblea Constituyente. No falta quien, recordando antiguos tiempos encuentra un extraño parecido, entre lo que ocurre ahora con el Estatuto, y lo que acaeció en marzo de 1873, al "Estat Catalá" de don Baldomero Lostau."

El Socialista en comentar la part del discurs referent a Catalunya, sembla indicar que els socialistes tenen una solució marxista del problema de Catalunya. La solució deu ésser d'un marxisme castellà, imperialista. Tot plegat potser es tracta d'un marxisme adonadat, com el del Sr. Fabra Ribas. Diu El Socialista: "En cuanto a la Reforma agraria, el problema, no religioso, sino clerical y la cuestión catalana, el Sr. Maura tiene opinión estrictamente reaccionaria. Ciñéndose a la cuestión catalana nosotros, hombres de izquierda, hubiéramos sido, acaso, tan duros como él, pero, a fuer de marxistas, desde otro plano."

Com sempre, El Debate crea boires a la ciutat, la ciutat començava, la ciutat patriótica. Quan fàcil la teritat de la gent del Debate!

Heus ací el comentari al discurs d'En Maura:

"Sin duda, lo que mejor acogida hallará en la opinión pública ha de ser la parte del discurso dedicada al problema de Cataluña. No obstante, nosotros no subscribimos muchas de las afirmaciones del Sr. Maura y, desde luego, no aprobamos el tono apasionado, excesivamente apasionado; porque, en ocasiones, más que una noble pasión patriótica, caído la palabra del orador una pasión personalista. Mas con esas salvedades, aplaudimos la decisión y la frase inequívoca con que defendió el Sr. Maura la unidad nacional. Ya era hora de que así se hablara desde la capital de España, de que se dijera lo que pensamos y sentimos todos los españoles del lado de acá del Ebro... y aún no pocos y destacados políticos catalanes. Bien hizo el Sr. Maura en declarar que si las Cortes se someten a la imposición de la Esquerra y aporrecan, sin un retico, el Estatuto catalán, "tendrá muchísima razón el pueblo, no ya para declararlas facciosas, sino para declararlas traidoras".

Nicolau d'Oliver

El nom de l'ex-ministre del primer Govern de la República serveix de títol a la crònica barcelonina que Fub publica a Luz:

Diu Fub:

"Barcelona, 12. — Indubitablement,

se es una fuerza política que no merece ni debe ser desafiada la del partido catalanista republicano. E incurren en injusticia, que es hija del desprecio, los elementos de la Liga Regionalista cuando tratan despectivamente a Nicolau d'Oliver, llegando "La Veu de Catalunya" a elogiar a Marcelino Domingo para combatir de rechazo la actuación ministerial del primer titular de la cartera de Economía de la República, y acusan una falta lamentable de sentido político quienes desde los dos periódicos de la izquierda republicana de Cataluña combaten a Nicolau d'Oliver, olvidando la integridad moral del hombre que por formar parte del Comité revolucionario y verse perseguido por la Monarquía no pudo asistir al entierro de su madre.

Días pasados hablabamos en una de nuestras crónicas de Nicolau d'Oliver. Y referiamos como ejemplo de su civismo y de su espíritu liberal dos hechos en cuya participación le acompañaron contados hombres de izquierda: su voto en contra del nombramiento de hijo adoptivo de Barcelona a favor de Martínez Anido, propuesto por los regionalistas en el Ayuntamiento, y el haber presidido el entierro de don Francisco Layret."

La Confederació contra l'Esquerra

El senyor Domingo de Fuenmayor publica a La Voz Valenciana un interviu amb el senyor Felipe Alaiz, director de Solidaridad Obrera. N'extraiem un fragment que afecta Catalunya:

"¿No daríais los votos a la Esquerra Catalana?

—A la Esquerra, menos que a nadie.

—Entonces, ¿cuál es vuestra actual posición ante Macià?

—De franca, absoluta y firme oposición.

—¿Por qué?

—Por todo. Por principio. Porque la política es una sarta de patrañas. Cuando nuestro periódico denunció los tormentos de que en los sótanos de "Jefatura" hizo objeto la policía a compañeros nuestros, denuncia que llegó al Parlamento y fué comprobada por una comisión de parlamentarios que vino a Barcelona para examinar a las víctimas, la prensa oficial de la "Esquerra" lo silenció todo, no prestándonos el menor auxilio, ni la más pequeña solidaridad moral. Esto, después de todo, ya lo habíamos supuesto.

—Bien. O mal. Pero, bueno, en el caso de que, rechazado el Estatuto de Cataluña por las Cortes de la República, el señor Macià pretendiera promulgarlo por decreto de la Generalidad, ¿cuál sería la actitud de los Sindicatos?

—No nos interesa el Estatuto. Tanto si se aprueba como si se rechaza, es una delegación de poderes fiscales y tutelares, contra los que lucha la Confederación Nacional del Trabajo, lo mismo si se ejerce en Madrid, que en Barcelona, o mancomunadamente, como ocurrirá."

ESPORTS DE NEU

Vostits per a esquí, a 125 Ptes.

J. ROCA

39 - SANTA ANNA - 39

La Medicina

ELS OPTALMOLOGES

En la darrera sessió de la Societat Oftalmològica de Catalunya, el doctor Hermenegild Arruga, donà una conferència tractant de desprendiment de la retina, en la qual exposà el seu criteri del que ha de fer-se segons els casos i quin és el tractament quirúrgic més adequat en cada cas. Es mostra particularment partidari de la termopunció penetrant de Gonin.

Preguem part en la discussió del tema els doctors Preres, Píllger, Vidal, Freixenet, Hospital, Prats, Duran i Queraltó, els quals felicitaron al doctor Arruga per la seva científica d'extensió.

SYRA

DIPUTACIO, 202

SOLEDAT MARTINEZ

Exposició col·lectiva de pintura

DONENEC CARLES - ARTUR CARBONELL - A. OBOLS - ESTEVE VICENTE - BOSCH - REUGER - CORTES D'AGUADER - ORAU SALLA - JOSEP M. PRIM - F. VIDAL GOMA - MIQUEL VILLA

SALA BADRINAS

Mobles moderns

Diagonal, 460

Dibuixos gòtics de Grau Sala

Del 9 al 23 de gener

LA PUBLICITAT

LES ARTS

UN SOPAR D'HOMENATGE

Un grup d'amics i admiradors de Ramon Sarsanedes i Oriol, amb motiu de la notable exposició de laques celebrada darrerament a la Sala Parés, va dedicar-li un sopar d'homenatge, el qual tingué lloc abans d'ahir, dimarts, al Restaurant Catalunya.

L'acte va palesar, una vegada més, les bones amistats amb què compta En Sarsanedes i fou una viva demostració de l'interès amb què és seguida l'actuació artística de tan notable i acaudor, puix que van ésser prop d'un centenar els comensals que compartiren amb ell el goig de veure's asseguts al voltant de la mateixa taula.

Dintre la nombrosa concurrència, recordem, ara, els prestigiosos noms de Bosch-Roger, Fenosa, Rebull, Camps-Ribera, Benet i senyora. Maragall, Merli, Creixems, Boi Rahola, Ferreres i Amigó, Puig, Dalmau, Costa, doctor Perramon, Brugués, Saboya, Otero, Tomás, Casals i Freixas (fill), Ribes, Garcia, Sarsanedes (A. i F.), Carreres, Alzina i Aimaní.

En el moment oportú van llegir-se nombroses adhesions i s'adreçaren a l'homenatge per part de Saboya, Benet, Juliachs, Ader, Serra, Ribot, Sunyol i d'altres, franges paraules d'estima i consideració que van ésser regradades per l'interessat, el qual va voler fer constar, abans de tota altra cosa, el més íntimament sentit testimoniatge de reconeixement per a Josep Mansana i Jaume Marco que, en instituir, a la nostra Barcelona, Sakura, dolça evocació de la primavera extrem-oriental, han volgut afirmar el sentiment de l'art català per tal d'expressar-lo, sota aquell signe, pels més apartats indrets on, encara, la bellesa fa trèmer l'esperit humà.

L'humor, fidel reflexe de la companyonia regnant, no va decaure en tota la vella.

Unia, a totes les altres, la nostra felicitació, amic Sarsanedes.

EXPOSICIO DE PINTURES DE CAMP-RIBERA

Camp-Ribera inaugurarà, el propi vinent dissabte, dia 16, a les galeries

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES

J. LLORENÇ ARTIGUES Ceràmica

VALLS BAQUE Pintura

Fins al 15 actual

GALERIES LAIETANES

CORTS CATALANES, 613

T. 201X Pintura

F. CARRERES NOLLA "

L. GOMEZ "

K. LEYDE "

R. MAS MAS "

R. MARIN Ceràmica

Fins al 8 actual

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 84

P. SABATER-JAUMA Aquarelles

Fins al 15 actual

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 88

Mobles i objectes d'art, llampes i vidres de Murano

Pintures d'Albert Junyent

Exposició de pintura moderna

SALA BARCINO

V. GARCIA BERNON

RANSLA CATALUNYA, 29

MARTI GARCÉS - Pintura

SYRA

DIPUTACIO, 202

SOLEDAT MARTINEZ

Exposició col·lectiva de pintura

DONENEC CARLES - ARTUR CARBONELL - A. OBOLS - ESTEVE VICENTE - BOSCH - REUGER - CORTES D'AGUADER - ORAU SALLA - JOSEP M. PRIM - F. VIDAL GOMA - MIQUEL VILLA

SALA BADRINAS

Mobles moderns

Diagonal, 460

Dibuixos gòtics de Grau Sala

Del 9 al 23 de gener

LA PUBLICITAT

LES ARTS

UN SOPAR D'HOMENATGE

Un grup d'amics i admiradors de Ramon Sarsanedes i Oriol, amb motiu de la notable exposició de laques celebrada darrerament a la Sala Parés, va dedicar-li un sopar d'homenatge, el qual tingué lloc abans d'ahir, dimarts, al Restaurant Catalunya.

L'acte va palesar, una vegada més, les bones amistats amb què compta En Sarsanedes i fou una viva demostració de l'interès amb què és seguida l'actuació artística de tan notable i acaudor, puix que van ésser prop d'un centenar els comensals que compartiren amb ell el goig de veure's asseguts al voltant de la mateixa taula.

Dintre la nombrosa concurrència, recordem, ara, els prestigiosos noms de Bosch-Roger, Fenosa, Rebull, Camps-Ribera, Benet i senyora. Maragall, Merli, Creixems, Boi Rahola, Ferreres i Amigó, Puig, Dalmau, Costa, doctor Perramon, Brugués, Saboya, Otero, Tomás, Casals i Freixas (fill), Ribes, Garcia, Sarsanedes (A. i F.), Carreres, Alzina i Aimaní.

En el moment oportú van llegir-se nombroses adhesions i s'adreçaren a l'homenatge per part de Saboya, Benet, Juliachs, Ader, Serra, Ribot, Sunyol i d'altres, franges paraules d'estima i consideració que van ésser regradades per l'interessat, el qual va voler fer constar, abans de tota altra cosa, el més íntimament sentit testimoniatge de reconeixement per a Josep Mansana i Jaume Marco que, en instituir, a la nostra Barcelona, Sakura, dolça evocació de la primavera extrem-oriental, han volgut afirmar el sentiment de l'art català per tal d'expressar-lo, sota aquell signe, pels més apartats indrets on, encara, la bellesa fa trèmer l'esperit humà.

L'humor, fidel reflexe de la companyonia regnant, no va decaure en tota la vella.

Unia, a totes les altres, la nostra felicitació, amic Sarsanedes.

EXPOSICIO DE PINTURES DE CAMP-RIBERA

Camp-Ribera inaugurarà, el propi vinent dissabte, dia 16, a les galeries

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES

J. LLORENÇ ARTIGUES Ceràmica

VALLS BAQUE Pintura

Fins al 15 actual

GALERIES LAIETANES

CORTS CATALANES, 613

T. 201X Pintura

F. CARRERES NOLLA "

L. GOMEZ "

K. LEYDE "

R. MAS MAS "

R. MARIN Ceràmica

Fins al 8 actual

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 84

P. SABATER-JAUMA Aquarelles

Fins al 15 actual

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 88

Mobles i objectes d'art, llampes i vidres de Murano

Pintures d'Albert Junyent

Exposició de pintura moderna

SALA BARCINO

V. GARCIA BERNON

RANSLA CATALUNYA, 29

MARTI GARCÉS - Pintura

SYRA

DIPUTACIO, 202

SOLEDAT MARTINEZ

Exposició col·lectiva de pintura

DONENEC CARLES - ARTUR CARBONELL - A. OBOLS - ESTEVE VICENTE - BOSCH - REUGER - CORTES D'AGUADER - ORAU SALLA - JOSEP M. PRIM - F. VIDAL GOMA - MIQUEL VILLA

SALA BADRINAS

Mobles moderns

Diagonal, 460

Dibuixos gòtics de Grau Sala

Del 9 al 23 de gener

LA PUBLICITAT

LES ARTS

UN SOPAR D'HOMENATGE

Un grup d'amics i admiradors de Ramon Sarsanedes i Oriol, amb motiu de la notable exposició de laques celebrada darrerament a la Sala Parés, va dedicar-li un sopar d'homenatge, el qual tingué lloc abans d'ahir, dimarts, al Restaurant Catalunya.

L'acte va palesar, una vegada més, les bones amistats amb què compta En Sarsanedes i fou una viva demostració de l'interès amb què és seguida l'actuació artística de tan notable i acaudor, puix que van ésser prop d'un centenar els comensals que compartiren amb ell el goig de veure's asseguts al voltant de la mateixa taula.

Dintre la nombrosa concurrència, recordem, ara, els prestigiosos noms de Bosch-Roger, Fenosa, Rebull, Camps-Ribera, Benet i senyora. Maragall, Merli, Creixems, Boi Rahola, Ferreres i Amigó, Puig, Dalmau, Costa, doctor Perramon, Brugués, Saboya, Otero, Tomás, Casals i Freixas (fill), Ribes, Garcia, Sarsanedes (A. i F.), Carreres, Alzina i Aimaní.

En el moment oportú van llegir-se nombroses adhesions i s'adreçaren a l'homenatge per part de Saboya, Benet, Juliachs, Ader, Serra, Ribot, Sunyol i d'altres, franges paraules d'estima i consideració que van ésser regradades per l'interessat, el qual va voler fer constar, abans de tota altra cosa, el més íntimament sentit testimoniatge de reconeixement per a Josep Mansana i Jaume Marco que, en instituir, a la nostra Barcelona, Sakura, dolça evocació de la primavera extrem-oriental, han volgut afirmar el sentiment de l'art català per tal d'expressar-lo, sota aquell signe, pels més apartats indrets on, encara, la bellesa fa trèmer l'esperit humà.

L'humor, fidel reflexe de la companyonia regnant, no va decaure en tota la vella.

Unia, a totes les altres, la nostra felicitació, amic Sarsanedes.

EXPOSICIO DE PINTURES DE CAMP-RIBERA

Camp-Ribera inaugurarà, el propi vinent dissabte, dia 16, a les galeries

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES

J. LLORENÇ ARTIGUES Ceràmica

VALLS BAQUE Pintura

Fins al 15 actual

GALERIES LAIETANES

CORTS CATALANES, 613

T. 201X Pintura

F. CARRERES NOLLA "

L. GOMEZ "

K. LEYDE "

R. MAS MAS "

R. MARIN Ceràmica

Fins al 8 actual

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 84

P. SABATER-JAUMA Aquarelles

Fins al 15 actual

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 88

Mobles i objectes d'art, llampes i vidres de Murano

Pintures d'Albert Junyent

Exposició de pintura moderna

SALA BARCINO

V. GARCIA BERNON

RANSLA CATALUNYA, 29

MARTI GARCÉS - Pintura

SYRA

DIPUTACIO, 202

SOLEDAT MARTINEZ

Exposició col·lectiva de pintura

DONENEC CARLES - ARTUR CARBONELL - A. OBOLS - ESTEVE VICENTE - BOSCH - REUGER - CORTES D'AGUADER - ORAU SALLA - JOSEP M. PRIM - F. VIDAL GOMA - MIQUEL VILLA

SALA BADRINAS

Mobles moderns

Informació política

PARTIT CATALANISTA REPUBLICA

Ateneu Nacionalista "Barcelona Vella"

DISTRICTE 1

Passatge del Crèdit, núm. 1
(Carrer de Fivaller)

DIUMENGE, DIA 17 DE GENER, A LES 11 DEL MATÍ,

ACTE INAUGURAL DEL NOU ESTATGE

en el qual prendran part:
MARIAN IGLESIES D'ABADAL
JOSEP TOMAS I PIERA
MARTÍ ESTEVE I GUÀU
JAUME BOFILL I MATEU

continuació donem nota de les realitzacions darrerament:
"Problemes constitucionals, legislació electoral i règim polític", Andreu Baster.
"Divisió territorial de Catalunya i règim local", David Soler i Ramon Vilà.
"Cultura", Miquel Puig Bonet, Francesc Huguet i Miquel Sotoboyla.
"Problemes socials", doctor Jaume Vivanco, Ramon Ferreres, Pere Munt Gil, Joan Boix, Francesc Mompelt i Josep Puyet.
"Obres públiques", Manuel Carbonell.
"Agricultura i Acció Social Agrària", Artur Rigol, doctor Joan Estil·les, Lluís Saladríguez i Mitjana.
"Finances, Pressupostos i Tributs", Antoni Basso.
"Comerc, Indústria i Comunicacions", Casimir Clos, David Soler, Simeon Baster i Josep Gomis.
LA DELEGACIÓ DEL PARTIT I EL DISCURS DE L. NICOLAU D'OLIVER
S'acorda, així mateix, procedir a la impressió de la Declaració i Estatuts del Partit, aprovats en l'Assemblea del Palau de Projecte, i del discurs pronunciat pel senyor Nicolau d'Oliver en l'acte de dissolució passat a l'Hotel Orient.

Secció Universitària d'Acció Catalana

PRATS I FATJO, S. en C.
Passatge de Gràcia, 31
recorda als seus oients els clàssics Torrells de Sant Antoni

CERCLE D'ESTUDIS POLITICS

Amis, diem, a dos quarts de vuit del vespre, tindrà lloc a l'estatge d'Acció Catalana Republicana (Corts Catalanes, 333, 3a) un acte en el qual el senyor S. Surís i Fornis dissertarà sobre el tema: "Problemes històrics del comunisme i les seves variacions i derivacions".

Casal Catalanista Republicà del Poblet

El dia 23 i 24 del corrent, han estat assignats per a celebrar la inauguració oficial de l'entitat que ve a la lluita per a defensar en aquesta població barcelonina obrera els ideals de Catalunya, Llibertat, Democràcia, República.

A les 10 de la nit del dia 23 se celebrà a la sala d'actes de l'entitat un miting en el qual prendran part diversos personalitats del nostre Partit, que ja s'ha anunciat.

A les 10 de la tarda del dia 24, s'ha celebrat la inauguració oficial de l'entitat que, dirigida per Josep Oms, compta amb valuosos elements, amb la cooperació dels quals es podran celebrar les obres de Teatre Català de més importància escènica. Seran representats els drames "Els fills de Regina", de Millàs Raurell, i "Cobardes".

Ha quedat nomenada una ponència encarregada de constituir la Junta Catalanista Republicana del Poblet, i aquesta idea ha desvetllat molt d'entusiasme entre els joves.

La Comissió Permanent de Cultura ha començat la formació d'una Biblioteca, que procurarà reunir documentari, però com que els mitjans de què actualment disposa no són suficients per a realitzar els seus propòsits, demana a aquells que estiguin disposats a fer un oferiment de llibres, que es dirigiran a nom del President al Passatge Fort, números 12 i 14, indicant si els remeten o s'han d'aur a recollir. També té en estudi la celebració

d'una sèrie de conferències sobre diversos temes, i compta ja amb el concurs de diverses personalitats d'entre Part, la literatura, etc. Actualment es prepara un curs de català, per al qual s'obren subscripcions. Per a detalls, dirigiu-vos a l'entitat.

La Junta Directiva comunica als socis de l'entitat que a l'objecte d'establir una estreta relació entre ells, ha acordat establir unes hores de conversa que han estat disposades en la següent forma: Dimecres, dijous i divendres, de sis a nou del vespre; dimarts, dijous i dissabtes, de deu a onze de la nit.

La inauguració del nou estatge social de l'Ateneu Nacionalista Barcelona Vella (Dte. I)

Enllestit definitivament els treballs d'organització del nou local d'aquesta entitat, diumenge vinent al matí tindrà lloc l'acte inaugural amb un acte polític en el qual prendran part els senyors Marian Iglesias d'Abadal, Josep Tomàs i Piera, Martí Esteve i Guàu i Jaume Bofill i Mateu.

Agrupació d'Acció Catalana de Sant Cugat del Valles

A l'estatge social d'aquesta entitat donarà una conferència sobre el tema "L'actuació del nostre Ajuntament" el seu president, senyor Pau Muñoz-Costanyer.

L'acte serà públic i tindrà lloc demà, divendres, a les nou del vespre.

PRATS I FATJO, S. en C.
Passatge de Gràcia, 31
recorda als seus oients els clàssics Torrells de Sant Antoni

Rosend Llates al Centre Catalanista Republicà de La Garriga

Dissabte vinent, el vespre, el nostre amic Rosend Llates donarà una conferència al Centre Catalanista Republicà de La Garriga, en la qual desenvoluparà el tema "Alguns retrats de polítics catalans contemporanis".

Per la cooperació femenina dins d'Acció Catalana Republicana

Un grup d'associades d'Acció Catalana Republicana ha acordat emprendre una activitat conjunta de proselitisme per tal d'organitzar dintre d'aquesta entitat un nucli femení que col·labori a les tasques del Partit Catalanista Republicà.

El fet que en aquestes darreres setmanes hagin estat diverses les dones que s'han adreçat al secretariat del Partit demanant l'ingrés a l'entitat central, unit a què són ja moltes les que formen part de les organitzacions adherides, fa suposar que la iniciativa a la qual hem alludat es veurà corresposta per l'entitat.

A aquest efecte, ha estat convocada per al dimarts vinent, dia 19 de l'actual, a les set de la tarda, una reunió a l'estatge social d'Acció Catalana Republicana, Corts Catalanes, 333, 3a, a la qual són invitades totes les dones que, coincidint amb l'ideari del Partit Catalanista Republicà, vulguin col·laborar més directament a les tasques d'aquest agrupament polític.

Per una Joventut Catalanista Republicana a Mataró

Un grup de joves mataronins ha començat activament les tasques d'organització de la Joventut Catalanista Republicana a la seva ciutat. Al dit fi ha convocat una reunió preparatòria per al dissabte vinent, dia 16, la qual tindrà lloc a l'estatge social d'Acció Catalana de Mataró, a dos quarts de deu del vespre.

Per l'interès que aquesta reunió ha despertat entre l'element jove, s'espera que tindrà l'èxit més folgat. Bon nombre de joves simpatitzants han promès la seva assistència.

Encara que s'han curat c's correspondents avisos, són pregats tots els interessats que es donin per invitats amb les presents ratlles.

Una interessant nota del governador de Tarragona, rectificant alguns conceptes del discurs del senyor Maura

Heus ací la nota que ha fet pública el senyor Noguera i Comet:

"En el discurs darrer del senyor Maura hi ha un extrem, segons les informacions dels periòdics, que m'interessa personalment deixar aclarit. Segons ells, digué el senyor Maura, referint-se al senyor Maura: "Primer jo no nomenar els governadors. Me opusé terminantemente, y los nombré yo". Davant aquesta afirmació, i com a únic governador que queda de la primera República, vull fer constar:

Primer: Que el meu nomenament el feu el Govern de la República; no al senyor Maura.

Segon: Que ningú que conegués la meua modesta significació política no podria creure que la proposta del meu nomenament al Consell de Ministres la fes el senyor Maura.

Tercer: Que el senyor Maura hauria de recordar que en rebre'm divendres, dia 17 d'abril, a les dues de la tarda, al ministeri de la Governació, junt amb els altres governadors que anava a rebre d'elles instruccions, li vaig manifestar que, havent-se produït algunes divergències entre el Govern de Catalunya (encara no s'anomenava de la Generalitat) i el de la República, jo no nomenaria els governadors.

PRATS I FATJO, S. en C.
Passatge de Gràcia, 31
recorda als seus oients els clàssics Torrells de Sant Antoni

públic, a conseqüència de les quals precisament aquell dia eren a Barcelona els ministres senyors Domínguez, Nicolson i Fernando de los Rios, jo no podia, de moment, acceptar el càrrec de governador d'una província catalana sense que aquelles divergències desapareguessin, i sense comptar amb la ratificació del meu nomenament pel Govern de Catalunya, al qual assentí el senyor Maura, reconeixent la raó de la meua manera de procedir, i manifestant-me que, esperant la resolució de l'assumpte, havia ordenat la suspensió de la premsa de possessió dels altres governadors catalans. I tant i tant així que, havent estat nomenat governador de Girona el senyor Enric Izquierdo, i, malgrat d'esser ja ajeut a Barcelona, no arribà a possessar-se del càrrec per no haver merescut el seu nomenament l'acceptació de Catalunya.

I quart: Que, havent quedat satisfactoriament resoltes les diferències al·ludades, i posats d'acord els dos Governos, el nomenament definitiu dels quatre governadors catalans, que forem: Companys, per Barcelona; Puig d'Asper, per Lleida; Simó, per Girona, i jo per Tarragona, fou fet al Consell de Ministres celebrat el dissabte següent, dia 20, a la sortida del qual (des de la nit), vaig manifestar al senyor Maura que acceptava definitivament el càrrec, per què aquell minvint a visitar-lo al dia següent, al ministeri, a l'objecte de conferenciar, com així ho vaig fer, i en la dita conferència, si bé em recomanava que no em decantés massa cap a la Generalitat, va reconèixer que jo, com els altres governadors catalans, ens devíem tant a aquesta com al Govern central.

El comentari sobre tot l'exposat no serà jo qui el faci mentre continuï en aquest càrrec, però que si que he d'afirmar novament que jo no hauria estat mai ni ho seria governador d'una província catalana, si el meu nomenament l'hagués de deure a l'apassionat ex-ministre de la Governació, a honor del qual he de declarar lleialment que sempre va tenir per a mi les majors deferències, que li vaig agrair i sabré sempre agrair-li."

Detenció d'un periodista

La policia detingué, i posà a disposició del Jutjat de la Universitat, que el tenia reclamat, el director del periòdic comunista "Heraldo Obrero", Elidor Iza Oragaitia.

Ha estat denunciat i recollit "Solidaridad Obrera"

Novament fou denunciada ahir "Solidaridad Obrera" per la publicació d'un article titulat "Mordazas", en el qual, segons el fiscal, conté frases injurioses per a l'autoritat.

La policia procedí a la recollida de l'edició denunciada.

El Foment Català i la Casa de Catalunya de París treballen per fusionar-se

Els elements directius del Foment Català i de la Casa de Catalunya, de la capital francesa, atenen suggestions d'illustres personalitats catalanes i inspirats pel més alt patriotisme, es disposen a procedir a la fusió d'aquestes dues entitats, per tal com, unificant llurs esforços i activitats, la seva obra resulti més eficaç per als interessos que representen.

La nova Junta Directiva de la Lliga Regionalista

La Junta directiva de la Lliga Regionalista, després de la seva darrera renovació, ha quedat formada de la manera següent:

President, Ramon d'Abadal i Caldeira; vice-president I, Joan Ventosa i Calvell; vice-president II, Pere Ràhola i Molinas; vice-president III, Enric Maynés Gaspar; vice-president IV, Lluís Puig de la Bellacasa i Déu; tresorer, Francesc Puig i Alfons; comptador, Josep M. Ginesta i Pons; se-

cretari, Nació de Carreres i Guiteres; vocals, Josep M. Blanch i Romeu, Lluís Duran i Ventosa, Joan Esterlich i Artigues, Jaume de Riba i España, Ferran Valls i Taverner, Carles Sanllehy Girona, Emili Campaña Valdeperes, Josep M. Casabó Torres, Joaquim Degollada, Capdiguia, Antoni Miracle Mercader, Joan Noguera Rovira, Andreu Oliva Laconi i Jaume Santomà Casamor.

"Nosaltres Sols"

La Secció escolar de l'esmentada agrupació ens prega la inserció de la nota següent:

"Ens cal fer constar la nostra absoluta disconformitat a la nota publicada en diversos periòdics i que referint-se als fets ocorreguts al miting de l'Iris Park va signada per diferents entitats catalanistes d'estudiants, entre les quals, segurament per equivocació, s'hi fa constar la Secció escolar de "Nosaltres Sols".

Acte inaugural

Estat Lliure Català (Delegació a Gràcia de "Nosaltres Sols") procedirà a la seva inauguració amb un acte que tindrà efecte demà, divendres, a les deu de la vetlla, al seu estatge social, Salmerón, 87, pral.

Hi prendran part Joan Pasqual, Joan Casals, Maria del Carme Nicolau, Joan Garau-Guàrd, Joan Muntada i el vice-president de la Unió Catalanista, Dr. Roig i Pruna, el qual desenvoluparà el tema "Per la nostra independència". L'acte serà públic.

Les entitats simpatitzants són pregades de donar-se per invidades, encara que per involuntària omissió alguna d'elles no hagués rebut el corresponent comunicat.

El català a les corporacions

Tenim al davant el darrer número aparegut del "Boletín Oficial de la Provincia de Barcelona", que encara s'anomena així.

Evidentment seria pretensió excessiva voler que el Butlletí esmentat sortís totalment redactat en català, ja que s'hi reproduïxen bon nombre de disposicions de la "Gaceta" i d'altres llocs de Madrid, però d'això a ésser tot el escrit en català hi ha una bona diferència.

Realment, essent en el temps que som, aquestes negligències — perquè bé deurà considerar-ho com a tals — esdevenen imperdonables.

Les conferències del senyor Ossorio i Gallardo a la nostra ciutat

El senyor Ossorio i Gallardo ha tornat a Madrid. Segons notícies, es proposa tornar a la nostra ciutat, en el mes d'abril vinent, per donar tres conferències sobre: "Anor, Matrimoni i Divorci", en la residència per a senyores.

Es probable que el senyor Ossorio aprofiti, a més, el seu viatge a Barcelona per donar una conferència pública amb motiu de la inauguració de la delegació en aquesta ciutat de la Societat d'Estudis Polítics i Econòmics.

SEGIMON ROVIRA IMPRENTA - ARTICLES ESCRITORS RAMBLA DE CATALUNYA, 62

Detenció d'un periodista

La policia detingué, i posà a disposició del Jutjat de la Universitat, que el tenia reclamat, el director del periòdic comunista "Heraldo Obrero", Elidor Iza Oragaitia.

Ha estat denunciat i recollit "Solidaridad Obrera"

Novament fou denunciada ahir "Solidaridad Obrera" per la publicació d'un article titulat "Mordazas", en el qual, segons el fiscal, conté frases injurioses per a l'autoritat.

La policia procedí a la recollida de l'edició denunciada.

El Foment Català i la Casa de Catalunya de París treballen per fusionar-se

Els elements directius del Foment Català i de la Casa de Catalunya, de la capital francesa, atenen suggestions d'illustres personalitats catalanes i inspirats pel més alt patriotisme, es disposen a procedir a la fusió d'aquestes dues entitats, per tal com, unificant llurs esforços i activitats, la seva obra resulti més eficaç per als interessos que representen.

A tal efecte, s'ha constituït una Comissió Mixta composta dels senyors Massot, Ferrer i Codina, representant el Foment Català i dels senyors Ravellat, Puig i Ciutat en representació de la Casa de Catalunya, a la qual ha estat confiada la missió de dur a terme les gestions que calguin.

Les primeres impressions són favorables i tot deixa esperar que les Juntes generals respectives acceptaran les Bases de transacció proposades per la

dita Comissió i signades pels seus components.

Noticiari

— El regidor Solà Calizares donarà una conferència diumenge, dia 24, a les onze del matí, al cinema Saló Victòria (València, 289 i 291), sobre el tema "La dona catòlica i la República".

— El Casal Nacionalista de la Barceloneta, adherit a la Lliga Regionalista, després de la reunió general ordinària celebrada darrerament, queda constituït de la següent manera:

Consell directiu: president, Sr. Josep Alomar Estades; vice-president primer, Josep Puigades Robert; vice-president segon, Sr. Narcís Ferrer i Puig; vice-president tercer, Sr. Josep Casa Esenheiro; secretari general, Sr. Joaquim Barroso Torres; secretari primer, Sr. Esteve Avellan Llorca; secretari segon, Sr. Manuel Ripoll Bracó; comptable, Sr. Gaspar García Calabuig; tresorer, Sr. Josep Betriu Forts; bibliotecari, Sr. Valentí Mústich Torsol; vocals: senyors Lluís Casanoves Gallard, Joaquim Canals Claramunt, Esteve Blanch Brill, Miquel Rosell Llorenç i Andreu Gaspar Funes.

Consell consultiu: Senyors Isidre Lleuger Maristany, Josep Trius Tous, Joan Berguà Terrats, Bonaventura Gribes Farrà i Vicents Ripell Massanet.

— La Lliga Femenina Catalana per la Pau i la Llibertat acaba de rebre un telegrama anunciant el viatge a Barcelona de Madame Camille Drevet, Secretària general de la Lliga Internacional de Ginebra, per tal de prendre part a l'Assemblea Internacional Pro-Desarmament, que aquesta entitat ha organitzat per al diumenge que ve, dia 17.

— Divendres vinent, dia 15, a la nit, Estat Lliure Català (Delegació a Gràcia de "Nosaltres Sols"), començarà oficialment les seves tasques amb un acte al qual participaran, entre altres, En Roig i Pruna, i dissertarà sobre un tema que s'anunciarà oportunament.

La premsa local a l'Arxiu Històric de la Ciutat

L'Arxiu Històric de la Ciutat comunica les següents dades estadístiques de la premsa local:

Durant l'any 1931 han aparegut a Barcelona 698 publicacions periòdiques repartides per l'ur periodicitat en aquesta forma: 34 diaris, 152 setmanals, 40 quinzanals, 36 mensuals, 26 trimestrals, 29 anuals i 81 de periodicitat diversa. Els títols registrats l'any 1930 foren 637.

De les 698 publicacions de l'any 1931 en corresponen 194 a la llengua catalana i 499 a la castellana; 15 són bilingües i 10 són de llengües estrangeres i esperanto.

Segons el tema poden agrupar-se de la manera següent:

Informació general (incloses els diaris polítics), 30; revistes de caràcter general, 47; Filosofia, Religió, Societat, 15; Devoció (incloses els Fúls Parroquials), 101; Política (exclous els diaris d'informació), 52; expansió econòmica, 19; Economia Política, Organització Social, 37; Finances (incloses els Butlletins dels Bancs, 18; Interessos comercials i regionals, 47; Dret, Administració, Institucions benèfiques, 30; Ensenyament (incloses les revistes post escolars, 30; Transports, Filatèlia, 13; Moda, Folklore, 16; Filologia (incloses les revistes esperantistes), 3; Ciència, 10; Medicina, Farmàcia, 48; Enginyeria, Mecànica, Electricitat, 23; Agricultura, Alimentació, 36; Comerç, 26; Indústries, Oficis, 27; Belles Arts (incloses els catàlegs periòdics de discos), 27; Fotografia, Cinema, 15; Jocs, Esports, Dansa, 29; Excursionisme, Turisme, 22; Història, Literatura, Periodisme, 15; Revistes infantils, 19.

Dintre aquestes publicacions 108 són preferentment tècniques; 136, professionals; 262, portant-veus d'edutats; 18, anunciadores, i 12, satíriques.

Durant l'any 1931 han estat registrats 125 publicacions noves, i han deixat de publicar-se 56. Entre les primeres són comptats sis diaris, quatre dels quals moriren aviat. La més antiga de les publicacions desaparegudes comptava centore anys de vida. D'altres vint-i-un havien iniciat l'ur publicació dins el mateix any.

La direcció de l'Arxiu Històric avertix que les anteriors dades no poden ésser totalment exactes per tal com no totes les publicacions periòdiques de Barcelona arriben directament i regularment a l'Arxiu, per bé que durant l'any darrerament finit les aportacions directes i gratuïtes han estat considerablement augmentades. Els números de publicacions periòdiques de Barcelona, corresponents a l'any 1931, ingressats per donatius a l'Arxiu, donen la suma de 18.970; els números de publicacions d'any anterior, ingressats així mateix per donatius arriben a 13.477. Els números que han estat comptats per tal de completar col·leccions, no passen de 774.

ELS AMICS DE LA PUBLICITAT

RETENEN CURIOSAMENT ELS NOMS DE LES CASES QUE HI ANUNCIEU

El Teatre

GOYA. — "Mamá ilustre", comèdia en tres actes, d'E. Suárez de Deza

Sembla que el destí del teatre modern sigui el de prendre's seriosament els temes banals i d'exposar, amb banalitat els temes dramàtics. "Mamá ilustre", per exemple, és un melodrama pres amb to de vodevil.

El velem el marit d'una actriu mimada per la sort, al qual té tothom per un pobre diable. Hom sap que ella l'enganya. Hom diu que fins el fill, al qual ell estima amb deliri, no és fill seu. Però amb això la gent s'enganya. En realitat l'infant de qui no és fill és de l'actriu. Mentre ella tenia un fill adúlter, ell en tenia un altre de la dona que estimava, la qual moria de l'infantament. Aleshores ell els canvia. L'actriu no coneix aquest secret terrible fins a la mort del marit, quan ja els dos nous tenen vint anys. Una lluita de sentiments comença: una lluita entre l'adoració que li inspira el fill apòcrif i l'adversió que li inspira el propi fill.

Es un conflicte, doncs, entre la veu de la sang i els sentiments adquirits per l'habitut. Conflicte gens nou i que en el mateix teatre espanyol té precedents il·lustres.

Tampoc es pot dir que, psicològicament, Suárez de Deza faci cap esclariment nou en aquest terreny. Tampoc no s'ho proposa. La novel·la—novel·la relativa—és la del tot: el tot lleuger i sovint burlesc que l'autor dona al conflicte, l'ambient frívol on col·loca l'acció, la mateixa creació de la protagonista, la qual pel fet d'esser actriu dona, amb els moments de fúcia, un equivoc agredele als sentiments que expressa. I cal dir que aquests sentiments són pintats amb força veritat, i que a desgrat de la frivolitat del diàleg amb la qual cosa l'autor elimina la sensibleria fàcil, té moments d'autèntica emoció.

Carme Moragas, que interpreta la protagonista, és una actriu bella i que sap exhibir-se amb notòria elegància. El seu rostre és, però, poc expressiu, i els seus moviments, monòtons. Artísticament, treu ben poc partit de la seva figura, espes modula amb excessiva afacció. El personatge, tal com l'autor l'ha concebut, ha d'esser una actriu esvanida, però realment il·lustre. Tal com el representa Carme Moragas, resulta—el personatge, s'entén—una actriu esvanida i afectada.

Els altres actors i actrius que li fan costat, no tenen, individualment, cap relleu, però es mostren en llur tasca una evident valentia de fer-ho bé, cosa que és sempre d'agrar.

D. G.

NOTES OFICIOSES

TEATRE TALIA

Dissabte vinent, dia 16, es presentarà en aquest teatre la companyia catalana procedent del Teatre Novetats.

A la direcció artística figura la novel·la del nom d'Avell Artís.

Es desig de la Direcció d'implantar al Paral·lel els populars Espectacles per a Infants. Així els dijous a la tarda, a la primera sessió de les tardes dels diumenges, la mainada del districte trobarà la joia i l'alegria indispensable d'aquells espectacles que durant centore anys han acreditat el nom il·lustre de J. M. olech i Torres.

ATENUE REPUBLICA DE GRACIA

Per a dissabte, dia 16, la Secció d'Esports i Festes, farà la inauguració del Grup Teatral amb el drama de Guimerà, "Terra Baixa", tots els socis són pregats d'assistir-hi.

L'acte se celebrarà al local del Casino Artés (carrer Travessia de Sant Antoni, núm. 12). Començarà a les deu de la vetlla.

Jurisdicció militar

LA PROMETENÇA DE FIDELITAT A LA BANDERA

El dia 20, a les casernes de la guarnició, prestaran prometença de fidelitat a la bandera de la República els reclutes recentment incorporats.

UNA VISITA AL GENERAL BATET

Abrir al matí va anar al quarter general de la Divisió i complimentà el general Batet, l'ex-governador civil de Barcelona senyor Anguera de Sojo.

En ésser interrogat el senyor Anguera sobre el motiu de la visita, digué: "He vingut en visita d'amistat."

COMPANYIA TRANSATLANTICA

Serveis del mes de gener de 1932

LINEA DE LA CANTABRICA A CUBA-MEXIC
El vapor HABANA sortirà, llevat variació, de Bilbao i Santander el 22 de gener, de Gijón el 23 i de Coruña el 24, cap a l'Havana i Veracruz. A la tornada farà escala a Nova York. Pròxima sortida el 22 de febrer.

LINEA DE LA MEDITERRANEA A NOVA YORK-CUBA
El vapor MARQUÉS DE COMILLAS sortirà de Barcelona i Tarragona el 7 de gener, de València el 8, d'Alacant el 9, de Màlaga el 10, de Cádiz el 12 i de Vigo el 14, cap a Nova York, Santiago de Cuba i Havana. Pròxima sortida el 7 de febrer.

LINEA DE LA MEDITERRANEA A PUERTO RICO - VENEZUELA COLOMBIA
El vapor MAGALLANES sortirà de Barcelona el 25 de gener, de València el 26, de Màlaga el 27 i de Cádiz el 29, cap a Las Palmas, San Juan de Puerto Rico, La Guayra, Puerto Cabello, Curaçao, Puerto Colombia i Cristóbal. A la tornada farà escala a Santo Domingo. Pròxima sortida el 25 de febrer.

LINEA DE LA MEDITERRANEA AL BRASIL-PLATA
El vapor ARGENTINA sortirà de Barcelona el 5 de gener, d'Almeria i Màlaga el 6 i de Cádiz el 8, cap a Santa Cruz de Tenerife, Rio de Janeiro, Montevideo i Buenos Aires. Pròxima sortida el 5 de febrer.

Servet tipus Grand Hotel. — T. S. F. — Radiotelegrafia. — Capella. — Orquestra, & Les comoditats i tracte que gaudeix el passatge es mantenen

NEUS AÍ ALGUNES ARTICLES QUE, PEL SEU PREU, DEMOSTREN LA IMPORTANCIA DE LES ACTUALS

REBAIXES DE

EL BARATO

FLASSADES DE LLANA, grandària matrimoni, 10'25 Ptes.
EDREDONS replets de miraguanó 8'50 "
OATIFES de pelfa, novetat 2'80 "
ABRIS de senyora, model de temporada 10'80 "
BATES de senyora, de panyet novetat 3'25 "
JERSEYS de nena, punt de llana 1'80 "
PANES estampades, novetat; el metre, a 1'75 "
PANYETS novetat, per a vestits i bates 0'70 "

Bloc del transeünt

Senyor director:
 Us preguem de reproduir a la secció del Bloc del transeünt la següent lletra:

"Barcelona, 12 gener 1932.
 Senyor En Josep Creus Selva.

Present.
 Distingit senyor: Al vostre establiment del carrer de Pelajo sembla que diversos clients, senyors i en la major part, han lliurat a uns dels dependents al moment de fer efectives lliures compres, una targeta igual a l'adjunta. L'objecte no deu haver estat atès, per quant en lloc d'esser-vos tramessa la suggestió que pel mitjà indicat us fa

la vostra clientela catalana, la targeta fou rebuda i l'objecte d'una manera desafortunada per terra.

No es tracta de fer cap queixa contra l'establiment dependent o dependents, car no ens interessa ni la seva manca de bona educació ni la per nosaltres més greu encara manca de sentiment català (deixeu expressament de dir patirídic); solament vull significar-vos d'aquesta manera directa com molts o, millor encara, tots els clients vostres catalans veiem amb gust que la nostra llengua ocupés en el vostre comerç el lloc preferent que de dret li pertoca i que no ens calgués més donar a la vostra botiga la targeta en la qual cortèsment se us demana que no "ofengueu" la vostra clientela arreconant la seva llengua".

Molt atentament—Joan Sabaters."

La reorganització dels Sometents de Catalunya

Ampliant la informació que donàvem ahir de la reunió extraordinària de la Comissió reorganitzadora dels Sometents de Catalunya, que presidí el general Batet, a continuació donem la nota oficial:

"A la reunió hi assistiren, com a vocals de la Comissió organitzadora dels Sometents armats de Catalunya, el governador de Tarragona senyor Noguer i Comet, el de Girona En Claudi Ametlla i el de Lleida senyor Freixes.

Hi assistí també el governador civil de Barcelona senyor Joan Moles Ormella, a qui la Junta donà possessió del càrrec de vocal.

Estaven presents a la reunió els vocals senyors Salvador Samà, Jaume Güell, Francesc Xavier de Franch, Joaquim Monteverde, Sebastià Soler, Josep Lluís Planes i Lluís Oriola Cortada.

De l'element militar, ultra el general Batet, hi assistiren el comandant general de Sometents, senyor Gràcia Perrenca, el comandant senyor Badua i el secretari, capità Garcia Castañes.

Obert l'acte, el general Batet donà possessió del càrrec al nou governador de Barcelona senyor Joan Moles i seguidament es procedí a la lectura de la sessió anterior.

Entre el general Batet i el se-

nyor Moles es canviaren frases de mutu afecte i felicitació.

Es donà compte de la dimissió del senyor Alfons Sala, fundada en motius de salut. Fou acceptada amb sentiment.

Foren nomenats els següents senyors per tal de cobrir les vacants de vocals a la Junta: "Pel districte de Figueres-La Bisbal (Girona), fou nomenat el senyor Jordà, president del Sindicat Agrícola de la província.

Per a la demarcació de Valls-Montblanc-Vendrell, el senyor Joan Balanyà Soler.

Per a la demarcació de Girona-Santa Coloma, fou nomenat el senyor Pere Sacrest Dusol. Per a la província de Barcelona el senyor Oriol Anguera de Sojo. Encara no està feta la distribució de la demarcació que li correspon.

La península nomenada per a la nova organització dels Sometents armats de Catalunya segueix el seu pla encomanat per la Junta.

Fou aprovat el pressupost d'ingressos i despeses per a l'any 1932.

A dos quarts de vuit del vespre s'acabà la sessió i s'acordà que per la Comandancia es doni compte als interessats dels nomenaments de vocals."

JARABE MERCK
 Val de 5 ptes. per tota la farmàcia.
TOS-BRONQUITIS-SCOQUELUCHE

INFORMACIO DE LA CIUTAT

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO	Ptes.
Barcelona, mes	2'50
Pontaula ibèrica, trimestre	7'50
Amèrica llatina	9'50
Altres països	25'—

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 13 de gener de 1932:

A tot el nord de la Península Ibèrica, est de França, Illes Britàniques i costes de Noruega hi ha avui fort temporal de pluja i vent del sud, degut a un cicló centrat a Escòcia i que es dirigeix cap a Escandinàvia.

La màxima violència d'aquest temporal té lloc a Bretanya, Canal de la Mànega i Anglaterra.

Les altes pressions constitueixen dos màxims anteciclònics, l'un al centre d'Europa i l'altre al sud d'Espanya, produint temps de bonança, però amb moltes boires baixes als països centrals i a Castella, Extremadura i Aragó.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

A gran part de les comarques de Lleida domina el règim de boires matinals, principalment a la conca de Tremp i curs inferior del Segre. A la resta del país persisteix el bon temps, amb cel seré i vents fluïdus.

Les glaçades encara són fortes a Vic, Bages, Segarra, plans d'Urgell i comarques pirinenques.

L'Associació de socorsos mutus "Mutual-Salus" celebrarà junta general ordinària el proper dia 31, a les onze, al seu domicili social.

ARTRITISME - REUMA

ARTERIO-ESOLENOSI

I RONYO es guarixen amb

TISANA DE ANETO

Durant el propassat mes de desembre es prestaren a la Policlínica de la Vila de Salut "L'Aliaça" els següents serveis: cirurgia general i estomatològica, 477; medicina general, 417; malalties de la infància, 137; malalties de la dona, 198; gòrria, nas i orelles, 790; vies urinàries, 691; embaràs i part, 94; cirurgia ortopèdica, 26; malalties nervioses i mentals, 81; malalties de la pell, 226; otològia, 271; malalties dels ulls, 615; massatge, 91; cor i vasos, 52; pulmons, 118; sol d'al-

çaria, 154; traumatologia, 47; urologia, 97. En tot, 4.552 serveis.

També dins del mateix mes ingressaren al seu Palau de la Mutualitat 250 malalts.

Hem rebut un exemplar del Bloc Catalunyà per 1932, interessant calendari de paret que ostenta la coberta una fotografia de l'estàtua de Rafael Casanova. En el text hi ha novel·letes, versos, acudits, receptes de cuina, etc., etc.

JOIES VERITABLE OASIS
 Per a compres a bon preu aneu a la Joliera Magriñà, Tallers, 41

ATROPELLAMENT GREU

Al Dispensari del carrer de Sepúlveda fou assistit Andreu Garrido Rojas, de 25 anys. Presentava una ferida contusa a la cama esquerra, i fractura de la clavicula dreta, de pronòstic greu, que li ocasionà l'auto-númer 40344, en atropellat-lo al carrer de les Corts Catalanes, camí a l'Hotel de Balmes.

Després d'assistir fou portat a l'Hospital Clínic.

TRASPASSO LOCAL

baixos Plaça Catalunya, amb tres buits

Informes: Mercè, 26, pral.

ELS PAGAMENTS A HISENDA

Han estat assenyalats els següents pagaments per a avui:

Pedra i Ciments, S. A., 78; Josep M. Anrirus, 1.107'50; Enric Berenguer, 443; Rafael Claveria, 577; Patricia de Diego, 443; Francesc Francoll, 500; Josep Morros, 442; Josep Oliva, 500; Manuel Perea, 2.000; Francesc Planelles, 1.397; Enric Pastor, 448; Josep Riús, 442; Artur Servitge, 890'10; Joan Cano, 218'92; i Josep Nàñez, 330'95 pessetes.

ELS DESPERATS

Ahir a la tarda, al carrer de Vilafra, 24, botiga, es llençà a un pou de l'interior de la finca el jove Joan Sabadell Tomás, de 27 anys, soterr, el qual morí oïgat.

El bomber varen extreure el cadàver, que per ordre del jutjat fou traslladat al dipòsit de l'Hospital Clínic.

Signora, de moment, la causa del suïcidi.

NO ES PAS TAN CAR MENJAR A LA FONDA

Per haver menjat i negar-se a pa-

gar en una fonda del carrer de Comtal, foren detinguts Pere Codina i Joan Freixes.

El valor del menjar era de 2'30 pessetes cada un.

ROBATORI

Juli Boira, que viu al carrer de Santa Teresa, ha denunciat que havia estat víctima d'un robatori consistent en 700 pessetes en metàl·lic i diverses peces de roba, el valor de les quals, de moment, no pogué precisar.

LLADRES DETINGUTS

A bord d'un vaixell ancorat al moll de Barcelona foren detinguts Pere Visoso i Joan Rossell, quan es disposaven a robar el que poguessin d'aquell vaixell.

DENUNCIA PER "STAFÀ"

Josep Martinedo ha denunciat una cooperativa que li feu signar una pòlissa i lliurar 300 pessetes amb la promesa que li deixarien una quantitat per a aixamplar el seu negoci, i ara es neguen a donar-li el que es convingué i a tornar-li els diners.

IMATGES I RELLEUS

ROSEND OLIVELLA

Boters, 19 i 21 - Telèfon 12842

NOIA ATROPELLADA PER UN CAMIO

A l'Hospital Clínic va ésser auxiliada ahir a la tarda la noia de 27 anys Pilar Baja Rodés, que viu al carrer de Londres, 173, per presentar lesions de pronòstic reservat a l'espècia, amb probable fractura d'aquesta, causades per un camió que l'atropellà al carrer de Muntaner, cantonada a l'Avinguda del 14 d'Abril.

Pilar quedà hospitalitzada al Clínic.

Adelgazará

rápidamente, sin régimen

tomando

EFUCSA

de venta en casa Segalá, Vicente

Ferrer, etc. y en casa del Depo-

sitario Farmacia J. Sarrias, Puerta-

terrias, 34 (esquina Calle del

Pino), Barcelona

Cal examinar el problema de la catalanització de la Universitat, com

escas a un humanista, intentant

veure les coses amb contingut i for-

ma clara. Els catalans no poden per-

metre que un problema tan substan-

cial i vital sigui tractat com una

simple cosa de catedràtics i alum-

nes; es precis situar-lo en el lloc

central i nacional que li pertoca.

¿Què vol dir catalanització de la

Universitat? Per a molts significa

només una Universitat la llengua de

la qual sigui el català.

No obstant, perquè existeixi una

veritable Universitat catalana, cal

que sigui l'òrgan de creació i trans-

missió de la cultura catalana. I sense

aquesta possibilitat de creació d'

una cultura, la Universitat seria

exicorica i artificiosa, encara que el

seu idioma fos el català.

El divorci entre la Universitat i

la nostra terra és evident. Llargs

anys els polítics patriotes l'accen-

tuaren predicant a la joventut l'ap-

artament. És evident que el fac-

tor humà, el professorat era i és

de la major importància al costat

del d'organització en el fet d'aquest

divorci; ara bé: si l'organització no

la podem intervenir, ¿per què no

dur catalans a la Universitat en lloc

d'apartar-los? En arribar l'hora, per

tant de temps esperada, d'organit-

zar la vida autònoma de Catalunya,

hem de fer de cop el que al llarg

deis anys no han previst els que

no han cregut oportú intervenir en

la vida de la Universitat.

Una prova d'això és el fet de

l'allunyament de la Universitat

d'homes eminents i de la manca

de noms catalans en algunes espe-

cialitats científiques. És clar que

mateixos, buits es troben a tota

Península, però cal veure el perill

a què ens exposaríem creant una

nova Universitat que podria frac-

sar, ara és aquesta la que cal fer

nostra.

Però ara amb aquesta Universitat

el problema es planteja en aques-

tes termes: Hi ha professors i una

massa d'estudiants no catalans; hi

ha una organització general de l'en-

senyament i de part del professorat

que impedeix que la Universitat

sigui l'instrument de creació de la

cultura nacional catalana; ultra això,

coexisteix una llengua de categoria

Palau de la Generalitat

El senyor Macià

Ahir al matí el senyor Macià assistí a l'enterrament de la senyora mare de l'advocat senyor Bernis.

Reunió del Consell de Generalitat

Ahir es reuní novament el Consell de la Generalitat.

La reunió durà fins a primera hora de la tarda.

A la secretaria de la presidència, digueren als reporters que avui el senyor Terradellas els facilitarà en relació dels assumptes tractats en aquestes reunions.

El Dot de la Modista

La Comissió organitzadora de la "Diada de la Modista", es plau a comunicar a totes les modistes barcelonines, que el vinent dissabte, dia 23, tindrà lloc al conegut saló "L'ocell de foc", un gran ball en el qual serà sortejat el dot de la modista.

El nom de la candidata premiada, serà tret de l'urna per la senyora Pepeta Cubells, reina de les modistes d'enguany.

Es d'esperar que aquesta festa resulti una de les més simpàtiques que s'han efectuat amb motiu de la diada.

Querella dels professors de la Normal de la Generalitat

El Claustre de l'Escola Normal de la Generalitat, en reunió celebrada ahir, dia 13, ha acordat solidaritzar-se en absolut amb els professors de l'Escola senyors Costa, Pinyol, Rofes i Trigo, iajustament injuriats i calumnians en articles apareguts a "El Correo Catalán" i "El Matí", i, en conseqüència, entaular querrela per injúria i calúnnia contra els dits periòdics i contra els senyors B. Alonso i Joan M. Fonoll, signants d'una lletra que hi era inserida. Al mateix temps, el Claustre s'ha felicitat de l'esponània adhesió dels alumnes de l'Escola, els quals han protestat amb faltes de ortografia i de gramàtica en l'esmentada lletra i articles.

L'agricultura

EL CONCURS DE BECARIS PER A LA GRANJA DE CALDES DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

El nombre de sol·licitants per a les beques d'estudi d'expert agrícola, que es cursen a la Granja de Caldes de Montbui, és de vint-i-set. No essent més que deu les beques concedides, els aspirants hauran de sotmetre's a l'examen previst en el decret de convocatòria.

Els exàmens es realitzaran demà, dia 15, a les deu del matí, a l'Escola Superior d'Agricultura, Urgell, 18.

CURS DE TAQUIGRAFIA

Avui dia 14 de gener, començarà a Palestra un curs de Taquigrafia, catalana Sistema Martí, a càrrec del professor Rafael Cardona.

Les classes seguiran tots els dies i fins a les vuit del vespre. La matrícula està encara oberta i pot formalitzar-se a la nostra Secretaria tots els dies feiners, a les onze d'oficina.

CONFERENCIA AJORNADA

Degut a dificultats que no podíem preveure, la conferència de formació nacionalista organitzada per Palestra, que havia de donar avui, dijous, el senyor Carles Rahola, s'ha hagut d'ajornar. Oportunitat anunciarem la seva celebració.

LLIBRERIA CATALONIA

RONDA DE SANT PERE, 3

Acaba de publicar-se el novè volum de la interessantíssima obra de Alfonso Danvila

"Las luchas fratricidas de España"

El triunfo de las lises

(dos volums)

Preu: 10 Ptes.

SOLER i TORRA Germans

Rambla dels Estudis, 11, pral.

Gestió d'hipoteques

Compra-venda i Administració de

FINQUES

terrenys, torres i solars

Informació sobre totes les operacions relatives a la propietat

Agència de Préstecs per al Banc Hipotecari d'Espanya

(Congestió i Catarral al peu)

Uniment de Sloan

El dermatòleg aconsegueix

emplear les cremes o pastes per a alaitar, amb preferència al sabó i totes les formes sabonoses (vegi's "Manual de Cosmètica", de Saalfeld, traducció del Dr. Peyri, pàgina 86).

Entre totes les cremes, la

PASTA NIX

ha estat elaborada pensant en l'higiene de la pell. El seu ús cura irritacions, picors, grans, etc. La cara, després d'alaitar-se, li quedarà fina, fresca, suau, sense aquell encarcament que li fa semblar que té els muscles d'una sola peça, ni aquella cremor tan molesta, de l'alaitat a l'antiga.

Demaneu-ho en drogueries i perfumeries al preu de 50 pessetes rub

CINEMA

LA MODA
EN BLANC I NEGRE

ADVERTIMENTS

A LES ROSSES

Carole Lombard, que al film Paramount "No One Mau" aplica la seva teoria, diu que les roses —de cabell— han de triar els vestits de manera que llur color representi un to menor.

"La bruna pot sense perill fer ressortir el seu cabell fosc amb grocs vius, alegres vermells i blaus estridents, diu Carole; però aquests atriements són negats a la rossa, que no pot permetre que els colors vius defonin amb el seu cabell clar.

Els efectes teatrals presenten perilloses trampes a les roses. Per exemple, el vestit tot negre apareix invariablement massa dramàtic amb les masses de cabell clarat. El remei a això es troba en l'addició de beigs o blancs. També ha d'ésser resistida per la rossa la temptació de portar collars llargs de perles damunt els vestits negres. El molt millor el jade, el cristall i el quartz rosa.

El pentinat de les roses exigeix una atenció constant. L'afectada descurança que ordinàriament afavoreix el cabell fosc, s'ha d'evitar en els roses. Segons l'artista, el pentinat ideal per a una rossa és el pentinat a l'aigua, suau i pla, que acaba en un bucle si el cabell és curt i en una tonuara fluixa si és llarg. El cabell de tons clars no ha d'anar mai pentinat vivint ni de manera que tapi el front. La brillantina és útil per mantenir-lo brillant.

Entre els tons que la moda ofereix a les roses, Miss Lombard tria el vermell de grosella, un matís mat i fosc que afavoreix molt, el verd botella, el marron de fulla seca, el negre amb blanc i el chartruse.

El seti banana, un dels gèneres més interessants de la moda, es troba en la llista dels sacrificis que han de fer les roses. Diu Carole Lombard que els tons de groc cremós d'aquest color tendeixen a fer perdre valor al cabell ros i al to de la pell de les roses.

Es capells són una altra cosa que les roses han de tenir molt en compte. Aquells excessivament petits massa inclinat i que deixen al descobert massa cabell ros, no han d'ésser portats. Encara que afavoreixen a les brunes, en el cap de les roses afegeixen un efecte més aviat abigarrat.

SEGONA SETMANA

al FANTASIO de

El film màxim d'espiatge

UFA

PIJAMES

Les modes, a Hollywood van allibrent-se del mandat dels modistes

que dictaminen per endavant per què ha de servir un vestit i per què no ha de servir. Els pijames, que primer s'havien dut per a dormir exclusivament, després per estar per casa, més tard per la platja i finalment en les festes íntimes per part de la mestressa de casa, ja han invadit les festes "tout court". En una festa donada per Basil Rathbone, Ina Claire hi anà vestida amb un pijama de seti blanc que havia causat sensació en la versió cinematogràfica de "Rebound". Els pantalons són estrets i van subjectes amb tires d'argent. La jaqueta arriba fins als genolls i té amples solapes que li donen l'efecte de moda d'amples muscetes. Al volt del coll factriu hi portava una echarpe de chiffon color coral, lligada estreta fins sota el mentó. Ina Claire fou molt admirada per la seva creació i pel seu valor.

Si, en canvi, el pijama progressa per un cantó, sembla que tingui una certa tendència a regular per un altre, a l'hora del te. Sembla que es va al restaurant, per part de la senyora de casa, del vestit de te en comptes del pijama. Com obedi a aquesta nova tendència, Grace Moore en un te que donà recentment portava un llarg vestit amb róssec, de vellut negre, amb diamants i marigües.

HOPE SINCLAIR

La banda és un important detall en els vestits de nit. Claire Dodd en porta una de molt llarga, de caient groc, amb un vestit elegantíssim de seti de color rosa carn.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció. Corts Catalans, 589, principal, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbarà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores.

ELS ESPORTS

D'esports de neu,

ELS ESQUIS A LA VALL D'ARAN

La manca de neu a tot el Pirineu Oriental —manca que ja està prenent l'aspecte d'una calamitat pública— ens ha fet derivar força dels nostres camins consuetudinaris: fa pocs dies ens ha dut tres-cents quilòmetres lluny de Barcelona, cap a dalt el port de la Bonaguia i la banda alta de la Vall d'Aran.

Allí la neu és abundant i regular, i tota la Vall d'Aran, des de Gredós fins a Lés, va rebre just amb l'estrena de l'any nou un bell vestit blanc i copios. Nosaltres, que també coincidim amb l'any nou i amb la neu, poguérem estrenar ben a gust ambdues ofrenes, i els pocs dies que passàrem recorrent les delicioses contrades araneses ho forem tenint constantment els esquís als peus.

La distància entre el refugi de les Ares (a la banda del Pallars, al port de la Bonaguia) fins a Salardú tingué la rara oportunitat de no haver-nos de treure els esquís ni un sol moment. A mesura que baixàvem del Port vers la Vall d'Aran comprovàvem l'extensió de la nevada, i sempre sobre la carretera es mantingué una gruixa de més d'un pam de neu, la qual, amb el pendent, permeté una suau i constant marxa fins a dins del mateix poble de Salardú.

Al matí següent, abans de reprendre els patins i acarar-nos vers el Pla de Beret i Montgarri, anàrem a donar una ullada als carrers i reconades del poble en cerca del tipisme, que la neu encara augmentava. Carrers amb neu trepitjada, teulades blanques, penjaerles de gel, patins plens d'abundà i de silenci, tal era el bodegós, la natura morta, que Salardú ofrenava a aquells que feia escassament dos dies eren encara actors del desesperat ciutadà. I així, gustant el que podria dir-se l'ecotisme, que la neu encara augmentava. Carrers amb neu trepitjada, teulades blanques, penjaerles de gel, patins plens d'abundà i de silenci, tal era el bodegós, la natura morta, que Salardú ofrenava a aquells que feia escassament dos dies eren encara actors del desesperat ciutadà. I així, gustant el que podria dir-se l'ecotisme, que la neu encara augmentava.

No trigàrem a descobrir en un dels carrers més inclinats un grup de noiets que l'havia pres com a camp d'operacions. Perquè aquells nois de Salardú no feien altra cosa sinó el mateix que anàvem a fer-hi nosaltres, això és, anar amb esquís. Però els seus esquís no tenien cap marca, ni eren de cap fabricant, ni els havien comprat a ningú, sinó que els seus patins, humilíssims trossos de fusta, se'ls havien fet una un d'aquells minyons de deu anys, que davant nostre els manceaven ara amb una consuetudina familiar.

Aquests esquís dels nois de Salardú eren uns trossos de fusta, d'una largada d'un metre, i amb l'ampolla d'uns esquís de debò. No tenien intrínsec ni curvatura, però eren ben gruixuts, i al davant, per la banda de sota, havien rebistat a buix la punta, i així feia d'espatula. En comptes de funcions, una corretja de banda a banda per a poder-hi entrar de cop el peu amb elinta o espardeya. Amb aquesta mena de patins els nois de Salardú no podien circular per la neu tova ni fúndent, però així que tenen un carrer amb neu trepitjada i glaçada, ja han tret la rifa, i amb els patins i amb un parell de vergues d'evellavien a tall de bastons començava a anar anant.

JOSEP M. GUILERA

AVIACIO

CONCURS DE MODELS
REDUITS DE PLANEJADORS

REGLAMENT

Article 1. L'Aero Club Barcelona, en col·laboració amb l'Aero Club de Catalunya, organitza un concurs de models reduïts de planejadors, que se celebrarà per l'abril, vinent i el dia que oportunament es designarà.

Art. 2. Els llançaments dels aparells es farà des de la plataforma superior de la torre Jaume I del ferrocarril aeri Sant Sebastià-Miramar.

Art. 3. Podrà participar-se al concurs de models reduïts amb qualsevol tipus i de qualsevol construcció, sempre que la seva envergadura no sigui superior a 40 metres i no excedisca d'150 i el pes no sigui inferior a 75 grams ni superior a 500.

Art. 4. Les inscripcions hauran de fer-se a les oficines del club organitzador (passatge Ferran, 6) de les vuit a les nou del vespre, abonant 250 pessetes.

El títol de participant donarà dret a tres bitllets gratuïts de pujada i baixada en l'ascensor de la torre.

Art. 5. El llançament dels models es farà pel mateix ordre d'inscripció.

Art. 6. Els llançaments hauran de fer-se a mà.

Fora de concurs serà permès, no obstant, d'efectuar llançaments per altres mitjans, excepte els químics.

Art. 7. Per a classificar-se, els models hauran de fer un vol de trenta segons com a mínim.

Art. 8. S'establiran dues classificacions diferents: una, per a aparells comercials, i una altra, per als construïts pels mateixos concursants.

Art. 9. Les classificacions es faran per ordre de duració de vol. En cas

i avall, i baixen l'un a tocar de l'altre, i van de pressa, arran mateix de les parets. ¿Que ve una ensopadga? ¿Que s'està a punt de caure? Doncs amb aquella mena de fixació mai no els passa res: amb un petit moviment el peu queda lliure, la fusta segueix enllà i l'homenet es troba dret sobre la neu. Quan són a baix no tenen prou temps per ajupir-se, agafar un pati a cada mà i corrents altra vegada cap a dalt del pendent.

Aquesta diversió feia estona que durava, i per la fe amb què la practicaven va semblar-nos que duraria tot aquell i, i qui sap si es manté tots els matins de l'hivern.

Un espectacle d'aquesta índole és sempre sorprenent, però si a més teniu una mica ficada al cap la idea de contribuir a l'expansió dels esports de neu per tot Catalunya, un espectacle així, amb una apuració tan impensada dins un poble que semblava adormit és una d'aquelles descobertes que produeixen una positiva alegria.

Perquè aquests nois de la Vall d'Aran vénen a dir-nos que la nostra feina ja és mig feta, que la part més difícil ja se l'han feta ells mateixos. No cal que aneu allí predicant-los l'esquí i les seves utilitats i el divertiment que encara comporta. Aquest aspecte no l'hem ja de tocar, perquè a la Vall d'Aran, entre els catalans i els francesos, ja els hem dit amb fets tot el que els podem dir. No cal que els diguem, puix que els nois de deu anys ja s'han enginyat per a construir-se uns atells primaris.

L'any 1917, tres esquiadors comissionats per la Mancomunitat, van anar a la Vall d'Aran a regalar uns quants parells d'esquís a cada poble. Aleshores els esquís foren examinats com una eina diabòlica, i la gent sensata i greu de cada poble va emetre el seu fall; aleshores els esquís eren per a la gent gran, per als correus, per als caçadors, per als viants del port. La rutina i el conformisme de passar el port amb neu fins la cintura va arrencar els esquís de l'any 1917.

Heus ací una de les tasques més urgents que creiem que la Generalitat ha d'encarar i resoldre a la Vall d'Aran i en general a tot arreu on la neu pugui ésser abundant. Tasca realment utilitària, moderna i que es guanyaria l'agraïment de muntanyans que sovint viuen amb una idea confosa i que pertoca a la polítics. Tasca eficient i poc costosa, puix que en la part més complicada, això és, en la de distribuir aquells esquís de propaganda, en la de donar explicacions divulgadores i cursos pràctics, l'organisme de Catalunya rebria l'ajut valuos i desinteressat de tots els actuals esquiadors de la terra i de tots els clubs d'esports d'hivern.

Tasca ben mèrita que reclamen, de tots moments, aquells nois d'infants que no poden fer altra cosa que patinar i els el mateix carreró polat amb els seus rudimentaris patins i que es districen quan venen una excursió de neu que amb uns esquís veritables, a més de Salardú per enlutar-se cap a les riuadures pates del Pla de Beret.

ultra els esmentats, l'ex-campió de França dels pesos ploma, Simendé. — DINN de Milla que el 14 de febrer Bernasconi boxarà en aquella capital contra Huat.

NOTES PREGADES

KID TUNERO - LENERO?

Novament sembla que s'arribarà a un acord per a la celebració d'aquest combat, que degut a tantes discussions, ha arribat a interessar als aficionats.

Barcelona: Ring, més que l'organització, ha hagut d'anar solventant les divergències que entre els dos menagers existeixen, car degut a les discussions del seu primer combat arribaren tots dos a fer d'aquest combat com una qüestió de dignitat professional la revenja.

EXCURSIONISME

UNIO EXCURSIONISTA DE BARCELONA

Avui, dijous, a l'estatge d'aquesta entitat, Comtes de Barcelona, 6, segon, el publicista J. Pujol i Alguersó dissertarà sobre el tema "Una excursió a la illa Daurada", il·lustrant la conferència amb projeccions.

A l'acte, que començarà a les deu de la vetlla, quedaran invitats tots els excursionistes.

CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

CLUB ALPI CATALA

Demà, divendres, a les deu de la vetlla, al Centre Excursionista de Catalunya donarà una conferència, il·lustrada amb projeccions, el senyor Albert Oliveres i Folch, sobre el tema "Escalades pel Pirineu".

TENNIS

XIX CONCURS SOCIAL DE LA S. E. POMPEIA

L'ordre de joc per a avui és el següent:

- A les 7:30: Sagrera c. Biel.
- A les 10: Puig c. Salvió; Jaume Durall c. H. L. Pinyare.
- A les 11: Sria. C. Ribaita c. senyoretta V. Chailly; Rovira c. Darder.
- A les 12: P. Casanoves c. Bell.
- A les 12:30: Juanico-Sagrera contra Maier-Suqué.
- A la 1: Sagrera c. Skimal.
- A les 2:45: Sria. G. Lasse c. senyoretta M. Vallès.
- A les 3: Perramon c. Tuneu.

LLUITA GRECO-ROMANA

LLUITA GRECO-ROMANA
La Secció de Gimnàstic i Esports de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, per tal de fomentar la lluita entre els seus socis, ha destinat uns medallers per a ésser disputats entre les categories nedits. Dissabte vinent, a les vuit de la vetlla, a la sala de gimnàs, se celebrarà la primera de les tres vetlles de joc segurament es comptarà aquest competició social. Completaran programa alguns combats i exhibicions entre juniors. Queden invitats tots els amants de la lluita.

T I R

UN HOMENATGE ALS DIRECTIUS DEL TIR NACIONAL

La fructífera tasca que porten a terme els senyors Jacint Tort i Daniel i Francesc Florit, en qualitat de president i secretari, respectivament, del Tir Nacional, ha donat per resultat que existeixi un corrent de simpatia en extrem favorable envers els esmentats directius.

D'una manera espontània ha sorgit la idea per part d'un nombre sector de socis de testimoniar als senyors Tort i Florit una vegada més la gratitud que senten per llur interès en llurs carreres, obsequiant-les amb un objecte a cadascuna que els serveixi de record afectuós. A tal efecte ha estat oberta una subscripció, que promet ésser un èxit a jutjar per la quantitat respectable recaptada al cap de pocs dies de la seva iniciació.

Els socis que vulguin adherir-se a aquest homenatge poden passar per les oficines de la Representació quan més aviat millor, éssent limitats els dies que romanirà oberta la llista. Sembla que pren cos la idea d'organitzar una vetlla que solemnitzí el lliurament dels dits objectes.

R E M

L'ANADA DEL C. R. BARCELONA A ALACANT

Per tal de designar l'equip que representarà el Club de Rem Barcelona en les regates nacionals de iols a quatre remers en punta i timoner que motiu del primer viatge del President de la República i organitzats pel Club de Regates d'Alacant per al diumenge vinent, el Comitè tècnic del dit Club ahir al matí feu córrer una regata al cronòmetre de 2.000 metres en tres virades als equips inscrits; con sigui que per indisposició de l'equip d'un dels equips inscrits sols féu el trajecte l'equip Ridel-Moupeu, el jurat ha classificat aquests per a desplaçar-se a la dita localitat. L'equip

està format pels senyors Ridel, Querol, Mollera, Camanec, timoner Mompé, els quals corran amb la sola "Postiguet", que els ha estat cedida generosament pels organitzadors.

Encara que no deixa de representar un handicap, tota vegada que no és possible desplaçar el iol "Barcelona" per ésser l'únic que posseeix aquest modest club, predomina l'entusiasme patent amb els remers del matel·l: blanc-vermell.

FUTBOL

DEL CATALUNYA F. C.

El Consell Directiu convoca els socis del Club a l'Assemblea general extraordinària que tindrà lloc di-lluns vinent, dia 18, a la Societat L'Artesà, Travessia de Sant Antoni, núm. 12, a les deu de la nit, de primera convocatória, i a dos quarts d'onze de segona, sota l'ordre del dia següent:

Primer: Dimissió del Consell Directiu.

Segon: Elecció del nou Consell. SANS, QUATRE GOLS ESPANYOL (R.), CAP

En el partit jugat al camp del Sans entre l'equip d'aquest club i el reserva de l'Espanyol, guanyà el primer, per quatre gols a cap. La davantera del local demostrà, una vegada més, la seva rapidesa i domini en xutar, i la porta d'Aznar es veié foradada amb força insistència.

L'equip que presentà l'Espanyol no era l'anunciat, i go valgué que nombrós públic sentís l'engany. Malgrat anunciar que s'arreglerien Bussot, Llovera, Graells i Franco, cap d'ells no era present, i això motivà que perdés interès el partit, amb tot i fer el Sans un paper brillantíssim.

EL PARTIT DE DESEMPAT HORTA-TERRASSA

quarts de quatre de la tarda, se celebrarà un partit amb una sola part de quaranta-cinc minuts, per tal de decidir el campió del grup B de la segona categoria preferent, que no pogué resoldre's diumenge passat, a causa de la suspensió per haver estat agredit l'àrbitre.

Aquest partit, no obstant jugar-se solament amb una sola part, ha despertat molt d'interès, degut a la posició dels dos equips, i es preveu que el camp de l'Horta es veurà molt concorregut.

Ha estat sol·licitat per a aquest encontre un àrbitre de la primera categoria.

Institut Agrícola Català de Sant Isidre

Dimarts va tenir lloc a l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre la reunió general reglamentària, que va veure's extraordinàriament concorreguda.

El vocal tressorer, doctor Joan Arnau i Farnés, va llegir l'estat de comptes del darrer exercici i el pressupost per al vinent, que foren aprovats.

El secretari general, Jaume Espous i Camarasa, va llegir la Memòria del treball realitzat durant l'any 1931. En aquest document es tracta dels conflictes promoguts pels rabassaires i arrendataris amb ocasió de les darreres collites, principalment la del vi, planyent-se dels perjudicis morals i econòmics que produeixen als particulars i a la societat en general amb aquestes actituds.

A gairebé tots els Jutjats de Catalunya els arrendataris han presentat demandes de revisió de contractes, que en total pugen la xifra d'uns quaranta milers. Es cert que salvant casos excepcionals, les sentències que es dicten no donen lloc a la modificació dels contractes, però és dolorós —es diu en la Memòria— que hi hagi ocasió de que les tals sentències es dictin.

En la mateixa Memòria es posa de relleu la intervenció constant de l'Institut en les diverses etapes d'aquells conflictes, amb la mira d'apagavagiar els ànims exaltats, però enssem defensant els drets dels propietaris.

Shi analitzem així mateix les disposicions legals de caràcter social que s'han dictat durant l'any darrer i es ressenya la tasca activa d'organització de la propietat rústica que per iniciativa de l'Institut s'ha promogut la celebració de reunions de propietaris i la creació d'Associacions a totes les capitals de partit judicial i en altres localitats.

La Memòria fa referència a altres actuacions de l'Institut, tals com les relatives a l'Ateneu del Mercat Central de Fruïtes i Verdura de Barcelona, a l'Escola d'adher, a afers forestals (campanya contra el dumping soviètic, importació de fusta de Portugal); la ramaderia a la Vall d'Aran; la colonització del Marroc, etc.

Es per tota aquesta actuació que l'Institut ha meregut l'adhesió activa de tots els agricultors, fins al punt que en un sol any han ingressat com a socis més de 1.000 propietaris agrícoles.

A proposta del president,

NATACIO

LA NATACIO INFANTIL

El Club de Natació Barcelona, que de molts anys ençà senyala amb belles gestes l'avenc de la natació nostrada, en el present se sent encoratjat com mai no solament per comptar entre els seus elements a homes de reconegut valor esportiu, sinó que també confortat per una munició d'infants que cada dia en major nombre s'apleguen als beneficis de la seva Secció de Cultura Física i Natació.

La importància que per l'esdevenidor de la natació catalana representa l'acoblament de tantes voluntats infantils al redós del nostre Club degà, és a totes llums tan esperançadora que fa que hom se'n senti orgullós i s'apresti per recollir els seus abundosos fruits.

Es per això que el Club de Natació Barcelona té posada la màxima atenció en aquesta secció infantil que adueix les classes que per als menuts de vuit anys fins a dotze vénen donant diàriament els professors de cultura física i natació, la rojeja de tots els elements necessaris per al seu més eficaç desenvolupament.

ATLETISME

EL CAMPIONAT PROVINCIAL DE CROSS COUNTRY A TERRASSA

Diumenge vinent, dia 17, se celebrarà a la ciutat de Terrassa el Campionat Provincial de Cross Country, sota l'organització del Comitè Provincial d'Atletisme de Barcelona i el Grup Excursionista "La Mola", de Terrassa.

El recorregut comprèn 9 quilòmetres i 400 metres, sortint-se de l'Escola Industrial i donant tres voltes sobre un mateix circuit. El trobar-se en un lloc proper a la ciutat de Terrassa i que reuneix totes les característiques d'un cross modern, sense gairebé cap desnivell, farà que assolixi una gran espectacularitat.

Per a poder prendre part en aquest Campionat provincial, el Comitè posarà a coneixement de tots els atletes i clubs en general que hauran d'estar en possessió de la corresponent llicència de la Confederació Espanyola d'Atletisme. La inscripció continua oberta als locals del Comitè carrer del Doctor Dou, 10 i Grup Excursionista "La Mola" (carrer de Sant Josep, 43, Terrassa).

senyor Jaume de Riba, es va acordar imprimir la Memòria per repartir-la als socis.

Acabada la lectura d'aquesta, el president va manifestar que hi havia a l'atmosfera que l'Institut, atemperant-se a les circumstàncies actuals havia de modificar els seus Estatuts, i va demanar a la junta general que ratifiqués, com he fet, l'acord de la Junta directiva de presentar en una propera junta general extraordinària la proposta de modificació dels Estatuts que elaboraran conjuntament la mateixa Junta directiva i un Consell integral per dos delegats de cada partit judicial, nomenats en les reunions que celebren a les capitals dels partits judicials de Catalunya, i tant solament portar la dita organització a la província de Tarragona, la qual cosa es fa dintre del mes que som.

Seguidament el propi senyor de Riba demanà que anava a fer realització l'aspiració, tant de temps sentida, de que l'Institut compti amb casa pròpia, més vasta que la que ara ocupa. Es l'antic Palau Fivaller del carrer dels Banys Nous, Plaça de Sant Josep Oriol i carrers de l'Avé Maria i de la Pallà.

Manifestà que havia subscrit un compromís d'opció de compra i que aquesta tindria lloc si, com és d'esperar, els socis cobresen una emissió d'obligacions que efecteu totes les garanties, tant pel que es refereix al capital aportat com als seus corresponents interessos.

Explicà el senyor de Riba les condicions de l'emissió, essent aprovades després d'unes observacions dels senyors Vila Teigador, Corbella, Vidal de Llobatera, Calderó, Fern i Cirera.

El senyor de Riba va deixar la presidència i passà a ocupar el senyor Francesc X. de Ros, vice-president, el qual va convidar els reunits a què es posessin d'acord per al nomenament de president i d'un vocal, que provisionalment havia previst la Junta directiva a favor, respectivament, dels senyors Jaume de Riba i Josep Girona Valls.

Per aclamació, i amb molts aplaudiments, foren proclamats els dits senyors per als càrrecs esmentats.

Acabada la sessió es va obrir la llista d'inscripció d'obligacions per a l'adquisició de l'im-
moble per a establir societat de l'Institut, quedant robert més de la meitat del capital necessari, de manera que és d'esperar que d'aquí a pocs dies s'an col·locades otes les obligacions emeses.

AVUI AL
TIVOLI

el creador de
Metropolis
Els Nibelungs
Spione, etc. etc.
presenta el seu primer
film sonor

L'APASSIONANT
TRAGEDIA
DEL VAMPIR
DE DUSSELDORF

Producció
NEVO-FILM A. G.

Demà divendres, dia 15 de gener, a les nou del matí

Casa Vilardell inicia la seva tradicional i interessantíssima venda de

Saldos i ocasions de final de temporada

Tots els visitants que disposin d'un petit estalvi, realitzaran compres veritablement sorprenents, podent-se'n emportar articles que en altres circumstàncies els costaria moltíssim més del doble : Visiteu qualsevol dels nostres sis establiments; el temps que hi dediqueu us quedarà àmpliament recompensat : Vegeu a continuació alguns dels articles i preus que oferim durant aquests dies i us donareu compte del sacrifici que realitzem

SUETERS de senyora, punt llis, sense coll, de color negre, article de gran resultat. El seu valor, 8 Ptes. Ara, Ptes. 3'65	JAQUETES de senyora, en llana i seda artificial perxada, amb un esplèndid coll, amb brodats o sense, bonics colors. El seu valor, 16'50 Ptes. Ara, Ptes. 8'65	MITGES de senyora, de sedalina extra, fabricació standard, amb reforços; tots els colors. El seu valor, 2'25 Ptes. Ara, Ptes. 0'85	CULOTS per a senyora, de franela russa extra, en blanc i colors de gran durada; talla 34. El seu valor, 4'25 Ptes. Ara, Ptes. 1'95
GRANOTES de nen, de llana i seda, amb coll corbata, dibuixos de darrera novetat; totes les mides. El seu valor, 8'50 Ptes. Ara, Ptes. 4'25	SUETERS de nen, de cotó extra, amb sanefes de gran fantasia, finíssims colors d'actualitat; talles de l'1 al 4. El seu valor, 8 Ptes. Ara, Ptes. 3'95	CULATXOS per a nen, de cotó jumel extra, de punt anglès, gran resultat; talles de l'1 al 3. El seu valor, 1'85 Ptes. Ara, Ptes. 0'95	PULLOVERS de nen, amb sanefes de darrera novetat i amb coll. Les talles 3 i 4. El seu valor, 4'50 Ptes. Ara, Ptes. 2'35
PULLOVERS de llana, de senyor, sense mànigues, mesclades anglesades, talla única. El seu valor, 3 Ptes. Ara, Ptes. 1'65	MITJONS de senyor, de cotó extra, fabricació cotton, diversitat de colors. El seu valor, 1'50 Ptes. Ara, Ptes. 0'65	SAMARRETES de senyor, de franela russa extra, en colors mesclades de xeviot; totes les talles. El seu valor, 5'25 Ptes. Ara, Ptes. 2'65	CORBATES de senyor, de crespó de seda, finíssims dibuixos de gran novetat. El seu valor, 2'75 Ptes. Ara, Ptes. 0'95
PULLOVERS de nen, sense coll, bonics dibuixos de darrera moda, amb fantasies de seda; diverses talles. El seu valor, 5'25 Ptes. Ara, Ptes. 2'65	SUETERS de senyora, amb sanefes de seda, gran fantasia, preciosos models de darrera novetat. El seu valor, 12 Ptes. Ara, Ptes. 7'45	PULLOVERS d'home, en llana i seda, dibuixos de quadros de gran fantasia, amb mànigues llargues. El seu valor, 11'25 Ptes. Ara, Ptes. 5'85	PULLOVERS de nen, amb dibuixos de novetat, coll amb tanca cremallera, model nou; talles 3, 4 i 5. El seu valor, 7'50 Ptes. Ara, Ptes. 3'95

Hi ha molts altres articles a més dels anunciats

La serietat de la nostra firma garanteix la veracitat d'aquest anunci

SOLAMENT FINS AL DIA 31!!

CASA VILARDELL

CENTRAL: Via Laietana, 49 i 51. — SUCUR-
SALS: Hospital, 36 i 38; Fontanella, 17; Sal-
merón, 17; Comte del Asalto, 8; Carme, 73,
i Riera Baixa, 26